

**Ministeriet for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri**
Departementet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

Den 13. januar 2021
Sagsnummer: 2021-1077

./.

Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering samlenotat for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021.

Med venlig hilsen

Rasmus Prehn / Jesper Wulff Pedersen

SAMLENOTAT
Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021

1. Formandskabets arbejdsprogram for første halvår i 2021
- *Præsentation*
KOM-dokument foreligger ikke

side 2

2. Internationale handelsaftaler og –forhandlinger på landbrugsområdet, og opdatering af Kommissionens undersøgelse fra 2016 af fremtidige handelsaftalers indvirkning på landbrugssektoren
– *Information fra Kommissionen og udveksling af synspunkter*
KOM-dokument foreligger ikke

side 4

3. Kommissionens forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande
– *Udveksling af synspunkter*
KOM (2020) 668

side 11

4. Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en partner-skabsaftale og tilhørende protokol om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side,
Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side, og
Kommissionens forslag til Rådets forordning om tildeling af fiskerimuligheder i medfør af protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Union på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side
– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021, men ventes på et kommende rådsmøde med henblik på vedtagelse*
KOM-dokument foreligger ikke

side 28

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

Den 25. januar 2021

1. Formandskabets arbejdsprogram for første halvår i 2021 KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

Blandt det portugisiske formandskabs hovedprioriteter er forhandlingerne om reformen af den fælles landbrugspolitik, hvor formandsskabet vil arbejde for at nå en endelig aftale i maj 2021. Det portugisiske formandskab ønsker på fødevarerområdet at vedtage rådskonklusioner om EU's prioriteter til FN's topmøde om bæredygtige fødevarer-systemer. Herudover forventes formandsskabet at sætte fokus på plantesundhed og nye planteforædlingsteknikker i lyset af en kommende rapport fra Kommissionen om emnet. Hertil kommer fokus på evalueringen af EU's strategi for dyrevelfærd (2012-2015). På fiskeriområdet ventes det portugisiske formandskab at fokusere på de videre forhandlinger af fiskerimuligheder for 2021 i kølvandet af Brexit samt indlede drøftelserne om fiskerimulighederne for 2022. Desuden arbejder formandsskabet på at forberede en generel indstilling på EU's fiskerikontrolforordning. Formandskabets arbejdsprogram er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021 med henblik på en præsentation fra formandsskabet.

Baggrund

Portugal overtog den 1. januar 2021 formandsskabet for Rådet. Portugal indgår i trio-formandskab med Tyskland (andet halvår 2020) og Slovenien (andet halvår 2021).

Formandskabets arbejdsprogram er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021 med henblik på en præsentation fra formandsskabet.

Formål og indhold

Som hovedprioritet forventes det portugisiske formandskab at have fokus på reformen af den fælles landbrugspolitik. Formandsskabet arbejder ud fra en plan, hvor der skal opnås enighed i trilogien i maj 2021.

Desuden forventes det portugisiske formandskab at lægge op til en drøftelse af en kommende skovstrategi i løbet af foråret. Derudover ventes det portugisiske formandskab at sætte fokus på en langsigtet vision for landområdesudviklingen, hvor Kommissionen ventes at præsentere en meddelelse i løbet af formandsskabet. Som vanligt forventes formandsskabet at afholde rådsmødedrøftelser om markedssituationen for landbrugsvarer samt om landbrugsrelaterede aspekter af international handel.

Det portugisiske formandskab forventes at have fokus på plantesundhed, og planlægger blandt andet en rådsmødedrøftelse af plantesundhed med særlig fokus på *Xylella Fastidiosa*, der er en bakterie, der særligt rammer visse typer af afgrøder som for eksempel oliven, citrus og vin. Derudover vil det portugisiske formandskab sætte fokus på biologiske bekæmpelsesmidler, herunder eventuelt en rådsbeslutning. På planteområdet vil formandsskabet også have fokus på nye planteforædlingsteknikker og der ventes en drøftelse heraf i lyset af en kommende rapport fra Kommissionen, som skal redegøre for området i lyset af en dom fra EU-domstolen fra 2018.

På fødevarerområdet vil det portugisiske formandskab arbejde for at vedtage rådskonklusioner om EU's prioriteter for til FN's topmøde om bæredygtige fødevarer-systemer. Endelig vil formandsskabet på

det veterinære område sætte fokus på den ventede evaluering fra Kommissionen af EU's dyrevelfærdsstrategi, der udløb i 2015.

Det forventes, at det portugisiske formandskab på fiskeriområdet vil prioritere på fiskerimulighederne for 2021 i kølvandet på aftalen om Brexit. Formandskabet forventes endvidere at fortsætte arbejdet med fiskerikontrolforordningen og ønsker at nå en generel indstilling til maj 2021. Endvidere vil det portugisiske formandskab som vanligt indlede drøftelserne af fiskerimuligheder for 2022, hvis Kommissionen i slutningen af formandskabet har meddelelsen om det kommende års fiskerimuligheder klar.

Formandskabets arbejdsprogram er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021 med henblik på en præsentation fra formandskabet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om formandskabsprogrammet.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet i denne sammenhæng, da der ikke er tale om stillingtagen til konkrete forslag.

Konsekvenser

Præsentationen af formandskabets program forventes ikke i sig selv at have lovgivningsmæssige eller finansielle konsekvenser. Regeringen vil tage konkret stilling til de enkelte forslags konsekvenser.

Høring

Sagen har været i skriftlig høring i Det Rådgivende Fødevareudvalgs EU-underudvalg, § 2-udvalget (landbrug), § 5-udvalget (fiskeri) og Den Nationale Komité for Landbrugsdyr. Der er kommet følgende høringssvar:

DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation (DOSO) opfordrer Kommissionen og de enkelte medlemsstater til, i betragtning af det seneste års kamp mod en covid-19-pandemi, hvis oprindelse skyldes uhensigtsmæssig behandling af dyr bestemt til fødevarer, at betragte begrebet dyrevelfærd fra endnu en vinkel: menneskers sikkerhed. Ligeledes, i betragtning af at forskeres vurdering af minkfarmes (produktion af pels) rolle som smittespredere af covid-19, der førte til slagtning af alle mink i Danmark, samt forskeres udtalte formodninger om, at andre industrielle dyrehold kan føre til nye pandemier, samt i betragtning af EU's klimamål, husdyrindustriens klimaskadelige effekt og borgernes ønsker om etisk og bæredygtig fødevareproduktion, anmoder DOSO formandskabet om at tage initiativ til udfasning af industrielt dyrehold i EU.

Danmarks Fiskeriforening og Danmarks Pelagiske Producentorganisation tager EU-Formandskabets arbejdsprogram til efterretning.

En vigtig prioritet er som anført at nå en generel indstilling i Rådet vedrørende forslag til revision af den eksisterende kontrolpolitik. Det er dog et ambitiøst mål at forsøge at få behandlet de resterende artikler i Kommissionens forslag til maj måned. Det er et vigtigt arbejde, og derfor skal der bruges den nødvendige tid på at få revideret kontrolreglerne.

Formandskabets arbejdsprogram er formentligt formuleret inden man kendte udfaldet af forhandlingerne om en fremtidig samarbejdsaftale med Storbritannien på fiskeriområdet.

Aftalerne med Storbritannien og Norge om fastsættelse af fiskerimulighederne for 2021 er endnu ikke afsluttet, og det er et arbejde, som man bør lægge vægt på og give prioritet i den kommende tid. De midlertidige TAC'er, der blev vedtaget på rådsmødet i december 2020, udløber ved udgangen af marts måned.

Det er derfor vigtigt, at man fra formandskabets side giver de opgaver, som mangler at blive løst fuld prioritet i begyndelsen af året, så fiskeriet kan blive normaliseret så hurtigt som muligt.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at Rådet vil tage præsentationen af formandskabsprogrammet til efterretning.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen vil tage formandskabets prioriteter til efterretning.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

2. Internationale handelsaftaler og –forhandlinger på landbrugsområdet, og opdatering af Kommissionens undersøgelse fra 2016 af fremtidige handelsaftalers indvirkning på landbrugssektoren

KOM-dokument foreligger ikke

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 10. september 2020. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen ventes på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021 at orientere om status for EU's regionale og bilaterale handelsaftaler og -forhandlinger samt multilaterale forhandlinger på landbrugsområdet. Derudover forventes Kommissionen at orientere om en opdatering af undersøgelsen fra 2016 om handelsaftalers betydning for den europæiske landbrugssektor. Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021 med henblik på orientering og udveksling af synspunkter.

Baggrund

Kommissionen ventes på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021 at orientere om status for EU's regionale og bilaterale handelsaftaler og -forhandlinger samt multilaterale forhandlinger på landbrugsområdet. Formandskabet forventes desuden at anmode Kommissionen om på rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021 at orientere om en opdatering af en undersøgelsen fra 2016 af handelsaftalers indvirkning på landbrugssektoren.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021 med henblik på information fra Kommissionen og udveksling af synspunkter.

Formål og indhold

EU's og Storbritanniens chefforhandlere blev den 24. december 2020 enige om en samlet aftale om det fremtidige forhold mellem EU og Storbritannien. Aftalen afventer de formelle godkendelsesprocedurer, men vil være i midlertidig anvendelse frem til den 28. februar 2021. Aftalekomplekset består først

og fremmest af en bred aftale om økonomisk samarbejde, herunder blandt andet varehandel, fair konkurrencevilkår og bæredygtighed. Aftalens kapitel om varehandel indeholder fuld told- og kvotefrihed inden for alle sektorer, hvilket EU ikke har i frihandelsaftaler med andre tredjelande. Herudover indeholder aftalen en række regler, der alle har til formål at skabe en så gnidningsfri varehandel som mulig – det vil sige regler om tekniske handelsbarrierer, sanitære og fytosanitære foranstaltninger (dyre- og plantesundhed, SPS-standarder), et bredt og frivilligt reguleringsmæssigt samarbejde samt et tæt toldsamarbejde. Aftalen lægger desuden op til gensidig anerkendelse af certificering i forhold til blandt andet økologiske produkter og vin.

Varehandlen mellem EU og Storbritannien vil dog blive mere omkostningsfyldt og mindre smidig som følge af, at Storbritannien ikke længere vil være en del af EU's indre marked og toldunion. Det skyldes blandt andet, at der vil blive behov for grænsekontrol af varer og eksportcertifikater for fødevarer, ligesom krav til produkter kan ændre sig som følge af, at Storbritannien kan indføre andre love og regler end de, der følger af de fælles EU-produktkrav.

Et centralt spørgsmål har igennem hele forhandlingsprocessen været, hvordan man sikrer fair konkurrence mellem europæiske og britiske virksomheder. Man er i den forbindelse blevet enige om forpligtelser om fair konkurrence inden for blandt andet statsstøtte, konkurrence-området, arbejdstagerrettigheder og social beskyttelse, miljø og sundhed, klima og skat. I forhold til miljø og klima (inklusive energimål) indeholder aftalen såkaldte 'non-regression klausuler', som betyder, at parterne forpligter sig til rammer, der modvirker en sænkning af nuværende standarder.

EU og Mercosur-landene (Argentina, Brasilien, Paraguay, Uruguay) indgik den 28. juni 2019 en politisk aftale om handelsdelen af en bredere associeringsaftale. I øjeblikket pågår den juridiske gennemgang og oversættelse til alle EU's sprog, hvorefter aftalen kan forelægges for Rådet og Europa-Parlamentet til godkendelse. Det er endnu uvist, hvornår dette vil finde sted.

EU og Mexico påbegyndte i juni 2016 forhandlingerne om en modernisering af den eksisterende frihandelsaftale fra 2000. Parterne blev enige om de sidste detaljer i begyndelsen af 2020. Med moderniseringen af aftalen har man sikret yderligere liberalisering af handelen med varer og tjenesteydelser, reduktion af ikke-toldmæssige handelshindringer m.m. samt investeringsbeskyttelse som kendt fra handelsaftalen med Canada (CETA). Aftalen forventes tidligst at blive behandlet i Rådet i foråret 2021.

EU og Chile indledte i november 2017 forhandlinger om modernisering af handelsdelen af den eksisterende associeringsaftale mellem parterne. Forhandlingerne er gået langsomt pga. uenigheder om især geografiske betegnelser (GI's) og investeringsbeskyttelse. Chile har på det seneste udvist fornyet engagement, da man ønsker en aftale forud for præsidentvalget i november 2021. EU er indstillet på at accelerere forhandlingerne, og der arbejdes på udveksling af toldtilbud primo 2021.

Forhandlingerne med henholdsvis Australien og New Zealand blev igangsat i sommeren 2018, og der er nu afviklet 9 forhandlingsrunder med begge parter. I begge forhandlingsforløb er der udvekslet toldtilbud og Kommissionen sigter på at nå til slutspillet i forhandlingerne med begge lande i 2021.

Forhandlinger om en regional frihandelsaftale mellem EU og ASEAN¹-landene blev igangsat i 2007, men mangel på fremskridt gjorde, at man besluttede i første omgang at søge handelsliberalisering gennem bilaterale frihandelsaftaler med de enkelte ASEAN-lande. Ambitionen er, at disse aftaler på sigt kan udgøre byggesten til en egentlig EU-ASEAN frihandelsaftale.

I det bilaterale forhandlingsspor indledte EU og Filippinerne i 2017 forhandlinger om en frihandelsaftale. Ambitionen er en ambitiøs og omfattende aftale. Filippinerne er blandt de største aftagere af landbrugsprodukter fra EU, så en frihandelsaftale vil potentielt være til fordel for EU's landbrugssektor, men forhandlingerne har ligget stille siden 2017. EU indledte i 2016 desuden forhandlinger med Indonesien om en frihandelsaftale, som potentielt også vil indebære fordele for landbrugssektoren i EU. Der er afholdt ni forhandlingsrunder. Fra dansk side arbejdes sammen med ligesindede EU-lande for, at forhandlingerne bidrager til bæredygtig produktion af råvarer, især palmeolie. Tidligere indledte frihandelsforhandlinger med Malaysia blev sat i bero i 2012 efter malaysisk ønske. Efter valget i Thailand i 2019 undersøges mulighederne for genoptagelse af frihandelsforhandlinger med Thailand, der blev indledt i 2013, men sat i bero efter militærkuppet i 2014.

Et voldgiftspanel i WTO afgjorde den 2. oktober 2019, at USA retmæssigt kan indføre told for 7,5 mia. USD på europæiske varer som kompensation for ulovlig europæisk statsstøtte til flyproducenten Airbus. I overensstemmelse med voldgiftsafgørelsen indførte USA den 18. oktober 2019 kompensations-told på 10 % på fly og 25 % på landbrugsprodukter og andre varer. Størstedelen (87 %) af tolden rammer de fire Airbus-lande (Tyskland, Storbritannien, Frankrig og Spanien). Den resterende told er fordelt mellem de øvrige medlemslande, herunder også bl.a. danske fødevarer som ost, smør, forarbejdet svinekød og muslinger. Fra amerikansk side har man flere gange justeret kompensationstolden, senest med virkning fra den 1. september 2020, hvilket imidlertid ikke har haft betydning for de omfattede danske fødevarer. I den tilsvarende sag, som EU har rejst i WTO mod USA's statsstøtte til flyproducenten Boeing, offentliggjorde WTO den 13. oktober 2020, at EU har ret til at pålægge kompensations-told på amerikanske varer for 3,99 mia. USD. EU har på den baggrund indført kompensations-told efter samme model som USA, dvs. 15 % told på importen af flyprodukter og 25 % told på importen af andre produkter, herunder landbrugsprodukter, fødevarer og fisk, med virkning fra den 10. november 2020. I forlængelse heraf har USA varslet en yderligere justering af sin kompensations-told med virkning fra 12. januar 2021, som udelukkende omfatter produkter fra Frankrig og Tyskland. Hvordan sagens videre skæbne forløber i WTO-systemet er uvist, idet appelorganet ikke længere er funktionsdygtigt. Det forventes dog, at muligheden for deeskalering og en forhandlet løsning mellem EU og USA øges efter en ny Biden-administrations tiltrædelse.

Færdigforhandlede frihandelsaftaler

Frihandelsaftalen mellem EU og Japan trådte i kraft den 1. februar 2019. Aftalen sikrer attraktiv markedsadgang for bl.a. svinekød og mejeriprodukter. Ud over toldafviklingen har der fra EU's side været fokus på ophævelse af tekniske handelshindringer, og der er eksempelvis opnået gode resultater vedrørende godkendelsesprocedurer for fødevaretilsætningsstoffer.

Frihandelsaftalen mellem EU og Canada (CETA) trådte i foreløbig anvendelse den 21. september 2017. Endelig ikrafttræden af aftalen kræver national ratifikation i hver enkelt EU-medlemsstat. Folketinget tilsluttede sig dansk ratifikation den 1. juni 2017.

¹ Brunei, Cambodja, Indonesien, Laos, Malaysia, Myanmar/Burma, Filippinerne, Singapore, Thailand og Vietnam.

Den første frihandelsaftale i den nye generation af EU's frihandelsaftaler blev indgået med Sydkorea. Aftalen trådte endeligt i kraft i december 2015 efter at have været i foreløbig ikrafttræden siden juli 2011. Aftalen medførte afvikling af næsten alle toldsatser og har ført til en meget væsentlig stigning i samhandelen med varer og tjenesteydelser samt investeringer.

EU og Singapore afsluttede i december 2012 de politiske forhandlinger om en frihandels- og investeringsaftale. Frihandelsaftalen trådte i kraft i 2019, mens investeringsbeskyttelsesaftalen først kan træde i kraft efter ratifikation af samtlige medlemsstater, hvilket erfaringsmæssigt kan tage flere år.

Frihandelsaftalen mellem EU og Vietnam trådte i kraft den 1. august 2020. Frihandelsaftalen fjerner blandt andet tolden på stort set alle varer, herunder landbrugsvarer. Samtidig åbnes det vietnamesiske marked for europæiske serviceudbydere på en række områder. Aftalen skal generelt sikre ens spilleregler for europæiske og vietnamesiske virksomheder. Endelig indeholder aftalen bestemmelser, der skal sikre forsvarlige sociale og miljømæssige standarder.

WTO-forhandlingerne

Uenigheder blandt WTO's medlemmer kombineret med den anspændte relation mellem USA og Kina lægger fortsat pres på det multilaterale handelssystem. Krisen i WTO handler blandt andet om manglende fremdrift i forhandlingssporet samt behov for opdatering af WTO's regelsæt. Dertil kommer spørgsmålet om udviklingslandenes handelsvilkår i WTO. Det mest akutte problem er dog krisen i tvistbilægningssystemet, hvor appelorganet ophørte med at fungere den 10. december 2019 som følge af USA's blokering for udnævnelse af nye medlemmer. EU lægger afgørende vægt på en multilateral model for tvistbilægning med appelmulighed, men har givet situationens alvor valgt at deltage i en alternativ midlertidig voldgiftsmekanisme sammen med en række andre WTO-medlemmer, så længe appelorganet ikke er funktionsdygtigt. I 2021 vil EU række ud til den nye amerikanske administration med henblik på at revitalisere reformprocessen i WTO.

WTO's ministerkonference (MC12), som skulle være afholdt i Kasakhstan i juni 2020, blev aflyst som følge af COVID-19. Det er forventningen, at den næste ministerkonference afvikles i Geneve til december 2021. Der er begrænsede forventninger til, at ministerkonferencen kan levere konkrete resultater i form af nye aftaler, heller ikke på landbrugsområdet. Størst opmærksomhed knytter sig til, om der kan indgås en multilateral aftale om fiskerisubsidier, som knytter sig til verdensmål 14 (SDG) om beskyttelse af havene. Danmark er med i en gruppe af lande, der arbejder for, at der i margen af ministerkonferencen afholdes et grønt sideevent.

COVID-19 pandemiens handelspolitiske konsekvenser

Som følge af COVID-19 pandemien ses protektionistiske tendenser i mange lande, konkret gennem regulering af handlen, herunder med fødevarer. Afhængigt af, om landene er nettoeksportører eller -importører af landbrugsvarer, er der eksempler på henholdsvis eksportbegrænsninger eller regulering af importen. Endvidere har en række lande gennem nationale hjælpepakker og lignende tiltag ydet støtte til blandt andet landbrugs- og fødevarerområdet, hvilket har konsekvenser for den internationale handel. På canadisk initiativ har EU sammen med flere andre lande, blandt andet USA, Kina, Japan, Australien og Brasilien, støttet en erklæring i WTO-regi, der understreger vigtigheden af åbne markeder og at COVID-19 pandemien ikke må føre til eksportbegrænsninger eller andre former for handelsbarrierer.

Opdatering af undersøgelsen af fremtidige handelsaftalers indvirkning på landbrugssektoren

Det forventes, at formandskabet under drøftelsen på rådsmødet (landbrug og fiskeri) 25. januar 2021 vil give Kommissionen muligheden for at orientere om en opdatering af undersøgelsen af handelsaftalers indvirkning på landbrugssektoren. På gentagne opfordringer fra en række medlemsstater udarbejdede Kommissionen i 2016 en undersøgelse af konsekvenserne for europæisk landbrug af allerede indgåede handelsaftaler og igangværende handelsforhandlinger.

Undersøgelsen omfattede de 12 vigtigste frihandelsaftaler, som på daværende tidspunkt enten var indgået (Canada, Vietnam), under forhandling (bl.a. USA (TTIP), Mercosur, Japan), eller forventet (Australien, New Zealand). Derudover var ældre aftaler under modernisering inkluderet (blandt andet Mexico). Undersøgelsen fokuserede udelukkende på virkningerne af en gensidig liberalisering af importtold mellem EU og de relevante handelspartnere. Der blev således ikke taget hensyn til andre tiltag med økonomiske virkninger (for eksempel begrænsning af ikke-toldmæssige foranstaltninger, især sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger). Virkningerne af de foranstaltninger, EU gør brug af for at beskytte sårbare sektorer i handelsaftaler, såsom systematisk brug af begrænsede toldkontingenter, var heller ikke omfattet af denne undersøgelse.

Undersøgelsen var baseret på en simuleret situation i 2025 i henhold til to scenarier: Det ambitiøse scenarie indebar fuld liberalisering på 98,5 % af toldpositionerne og en delvis toldnedsættelse på 50 % i de resterende toldpositioner, mens det konservative scenarie indebar fuld liberalisering på 97 % af toldpositionerne og delvis toldnedsættelse på 25 % på de resterende toldpositioner.

På grund af begrænsningerne ved de tilgængelige metoder var det ikke alle landbrugsprodukter, der kunne analyseres mere tilbundsående i undersøgelsen. For en række vigtige produkter med et betydeligt eksportpotentiale — såsom frugt og grøntsager, vin, olivenolie og forarbejdede fødevarer generelt (som tegner sig for ca. 70 % af værdien af EU's eksport af landbrugsfødevarer) — var det ikke muligt at sætte nøjagtige tal på den mulige gevinst. Det samme gælder gevinsten ved en forbedret beskyttelse af geografiske betegnelser.

Undersøgelsens overordnede resultat var, at der forventes betydelige gevinster for især EU's mælke- og svinekødssektorer. På den anden side viste undersøgelsen en vis sårbarhed for blandt andet oksekød og ris, både for så vidt angår de handelsmæssige virkninger og i form af et fald i producentpriserne.

Kommissionen konkluderede, at resultaterne af undersøgelsen bekræftede, at EU's nuværende tilgang, som består i at begrænse liberaliseringen af importen af følsomme landbrugsprodukter i alle handelsforhandlinger, er den rette fremgangsmåde.

Det forventes, at undersøgelsen er blevet opdateret i forhold til udviklingen siden 2016, dvs. indgåelse og midlertidig anvendelse af frihandelsaftaler med Canada og Japan, konklusioner på indgåelse af aftaler med Vietnam, Singapore og Mercosur og en revideret aftale med Mexico.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres i forbindelse med drøftelsen, men skal i henhold til TEUF artikel 207, stk. 3 og jf. artikel 218 godkende frihandelsaftaler.

Nærhedsprincippet

Der redegøres ikke for nærhedsprincippet i denne sammenhæng, da der ikke er tale om stillingtagen til konkrete forslag.

Konsekvenser

Drøftelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Drøftelsen vil ikke i sig selv berøre beskyttelsesniveauet. Det vurderes, at åbningen af nye markeder og indgåelsen af nye handelsaftaler generelt vil have positive erhvervsøkonomiske og samfundsøkonomiske effekter.

Høring

Sagen har været i skriftlig høring i § 2-udvalget (landbrug), hvor der er indkommet følgende bemærkninger:

Landbrug & Fødevarer støtter generelt EU's offensive handelspolitik, hvor der er fokus på indgåelse af frihandelsaftaler med strategisk vigtige markeder. Fokus på eksport er – ifølge Landbrug & Fødevarer – afgørende for at sikre vækst og beskæftigelse i Danmark og i Europa.

Fælles for den danske landbrugs- og fødevarerklunge er et ønske om fokus på, at den netop indgåede handelsaftale med Storbritannien i praksis kommer til at fungere så gnidningsfrit som muligt, det vil sige, at de administrative procedurer og krav ved samhandlen strømlines, og at implementering af aftalen sikres; at den aktive EU-handelspolitik fortsættes med det formål at skabe nye markedsmuligheder ved at forhandle nye ambitiøse handelsaftaler som supplement til den netop indgåede aftale med Storbritannien; at vækstmarkeder som blandt andet Kina og Indien rummer et stort potentiale og derfor bør prioriteres i forhold til nye handelsaftaler; at sikre en fuld og transparent implementering af allerede indgåede handelsaftaler, og at aftalerne ikke misbruges; at aftalerne for så vidt angår markedsadgang til EU indeholde klare krav i forhold til centrale områder, som påfører produktionen i EU særlige omkostninger, såsom blandt andet fødevarerikkerhed og dyrevelfærd; at WTO fortsat prioriteres og om muligt moderniseres til i endnu højere grad at kunne opretholde gensidige regler for samhandel, idet EU aktivt bør søge løsninger multilateralt for at sikre et fremtidsdueligt WTO.

Generelt bør enhver frihandelsaftale indgået af EU med tredjelande være omfattet af en "single pocket"-tilgang i WTO-regi, der sikrer, at EU's handelsindrømmelser i form af nye eller større importtarifkvoter indgår med fuld og akkumuleret effekt i fremtidige WTO-forhandlinger om yderligere liberalisering af den globale handel.

Landbrug & Fødevarer bemærker, at den vedtagne CTPP-aftale mellem Japan, Canada, Australien, Malaysia, Mexico, Peru, Vietnam, Brunei, Chile, Singapore og New Zealand uden om USA – foruden den indgåede USA-Japan-aftale og den nyligt vedtagne RCEP-aftale – lægger pres på EU for at indgå flere bilaterale handelsaftaler. I denne sammenhæng støtter Landbrug & Fødevarer en opsplitning af fremtidige handelsaftaler i en handelsrelateret del og en investeringsrelateret del, således at færdigforhandlede handelsaftaler sikres en hurtigere ratifikation og anvendelse.

Landbrug & Fødevarer ser det desuden som vigtigt, at der bliver skabt markedsadgang, fx i form af veterinære certifikater, til lande i Sydamerika, herunder de lande som EU har indgået frihandelsaftaler med (Chile, Peru, Colombia og de centralamerikanske lande). Landbrug & Fødevarer ser gerne, at der ved en eventuel revidering af aftalen med Peru og Colombia arbejdes for nul-told for fersk/kølet svinekød. For eksempel har USA nul-told til Colombia, hvilket sætter EU i en meget svær konkurrencemæssig situation.

Landbrug & Fødevarer støtter principielt set fri og fair handel med Mercosur, som EU netop har indgået en politisk aftale med. Eksempelvis har mejerisektoren offensive interesser på markedet og er tilfredse med de kvoter til Mercosur-landenes eksportører, der er givet på ost, smør og mælkepulver.

Omvendt har primært EU's okse- og fjerkrækød betalt en høj pris for aftalen, idet Mercosur får en eksportkvote for oksekød ind i EU på 99.000 tons slagtekropsækvivalens (ca. 76.000 tons produktvægt) og for fjerkræ en kvote på 180.000 tons slagtekropsækvivalens (129.000 tons produktvægt), der samtidig bliver todfri. Denne tilbudte mængde omfattes desuden ikke af kvotedelingen i forbindelse med Brexit, hvorfor den alene tilfalder EU27. Dette vurderes af Landbrug & Fødevarer ikke holdbart for stabiliteten på EU's marked for okse- og fjerkrækød eller for den danske eller EU's samlede okse- og fjerkræsektor.

Det er centralt, at en implementering af aftalen med Mercosur sker i overensstemmelse med tidligere anvendte principper for kvotetildeling baseret på licenser og historisk samhandel, således at enkelte store kødeksporterende virksomheder fra Mercosur ikke kan sætte sig på meget væsentlige dele af markedet for import af kød til EU med negative konsekvenser for især SMV'ers mulighed for at agere på markedet. Det er desuden centralt, at Europa-Kommissionen sikrer en lige og fuldstændig implementering af aftalens bestemmelser, og at der i tilfælde af uoverensstemmelser om aftalens implementering i Mercosur følges op hurtigt blandt andet med brug af den nyoprettede chief trade enforcement officer i Europa-Kommissionen.

Landbrug & Fødevarer lægger vægt på, at den konstruktive dialog med USA inden for rammerne af TTIP-forhandlingerne genoptages. Den senester indgåede miniaftale mellem parterne kan evt. fungere som første skridt på vejen. Den fortsatte dialogen må ske på grundlag af videnskabelige standarder af de forskellige reguleringstilgange i henholdsvis EU og USA. Herunder påpeges fra dansk fjerkræsektors side, at der i forhandlingerne bør tages særligt hensyn til EU's forsigtighedsprincip og følsomme sektorer, hvor EU allerede har givet væsentlige importindrømmelser i WTO eller som er særligt økonomisk konkurrenceudsatte på grund af forskellige lovbestemte produktionsmetoder.

Landbrug & Fødevarer ønsker en deeskalering af Airbus versus Boeing-sagen, hvilket de seneste justeringer fra USA desværre ikke indikerer. Mulighederne for at bilægge striden må forventes at øges under Bidens administration, men da sagen næppe er øverst på den amerikanske dagsorden, må sagen i højere grad prioriteres af Kommissionen. Straftolden koster eksport og arbejdspladser i både EU og USA, og blandt andre mindre fødevarereproducenter betaler prisen for ulovlig statsstøtte til de store flyselskaber.

Ydermere finder Landbrug & Fødevarer det vigtigt, at arbejdet med frihandelsforhandlinger i Sydøstasien, både i forhold til ASEAN-blokken som helhed og de bilaterale bevægelser mod forhandlinger med Indonesien og Filippinerne, prioriteres, da der her findes et stort yderligere potentiale for blandt andet dansk mejeriekseksport.

I forhold til de igangværende Australien-frihandelsforhandlinger har særligt mejerisektoren udelukkende offensive interesser. I forhandlingerne med New Zealand er den europæiske mejerisektor dog bekymret over størrelsen på EU's seneste toldtilbud vedr. valleprotein samt kvotens manglende opdeling. Oksekødssektoren har defensive interesser i forhandlingerne med både Australien og New Zealand. EU28 importerede i 2018 ca. 15.000 tons oksekød fra Australien og ca. 5000 tons fra New Zealand. Der eksporteres ikke noget nævneværdigt den anden vej. En reduktion eller fjernelse af den nuværende told på 12,8 % + et fast beløb pr. 100 kg afhængigt af udskæringen vil presse den europæiske oksekødssektor, der i forvejen er under stort pres fra usikkerheden omkring Brexit og forhandlingerne den mulige, endelige godkendelse af Mercosur-aftalen.

DyreværnsOrganisationernes SamarbejdsOrganisation (DOSO) henstiller til, at dyrevelfærd indføres som et kardinalpunkt i samtlige internationale handelsaftaler således, at EU (de enkelte medlemsstater) har frihed til at fravælge import af animalske produkter, der ikke mindst lever op til EU's egne regler for dyrevelfærd. DOSO mener, at internationale handelsaftaler skal modvirke handel med og i særdeleshed transport af levende dyr til fordel for handel med kroppe og forarbejdede produkter.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

En del medlemsstater har fokus på de mulige negative konsekvenser for sensitive europæiske sektorer som følge af en øget global samhandel med fødevarer. Der er samtidig generelt bred enighed blandt medlemsstaterne om vigtigheden af en ambitiøs EU-frihandelsdagsorden. I relation til undersøgelsen af fremtidige handelsaftalers indvirkning på landbrugssektoren har flere medlemsstater løbende efterspurgt opdateringer og udvidelser af undersøgelsen. For så vidt angår WTO er der fuld opbakning fra medlemsstaterne til Kommissionens aktive indsats for at fremme og modernisere det multilaterale handelssystem.

Regeringens generelle holdning

Fra regeringens side vil man tage Kommissionens orientering til efterretning, idet omfattende og ambitiøse frihandelsaftaler generelt er i Danmarks interesse som et vigtigt skridt på vejen til at opnå forbedret adgang til en række store markeder med deraf følgende forøgede eksportmuligheder og vækst i Danmark. Endvidere kommer handelsliberalisering generelt danske forbrugere til gode i form af lavere priser og større udvalg af varer og tjenesteydelser. Fra dansk side bakker man derfor op om en fri og fair handelspolitik baseret på respekt for bæredygtig udvikling, miljø, klima og arbejdstagerrettigheder.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 21. september 2020, jf. samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 10. september 2020.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg.

3. Kommissionens forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande.

KOM-dokument foreligger ikke

Revideret genoptryk af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 2. december 2020. Ændringer er markeret i marginen.

Resumé

Kommissionen har fremsat forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande uden for Østersøen (forslaget om fiskerimuligheder). Forslaget omfatter dels EU-bestande, dels bestande, der forvaltes i fællesskab med tredjelande og dels autonome bestande, som EU får adgang til. Formålet med forslaget er at fastsætte TAC² for 2021 og fordele

² TAC = Total Allowable Catches = samlede tilladte fangstmængder.

EU's rådighedsmængder til medlemsstaterne (kvoter) for fiskeriet i 2021. Forslaget skønnes at have en positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU, da forslaget tager højde for bestands-situationen for de berørte bestande. Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021 med henblik på udveksling af synspunkter.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2020) 668 af 27. oktober 2020 fremsat forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2021 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande. Forslaget er modtaget i en dansk sprogversion den 27. oktober 2020.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 3, og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Sagen er på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021 med henblik på udveksling af synspunkter.

Formål og indhold

Forslaget omfatter dels EU-fiskebestande, dels bestande, der forvaltes i fællesskab med tredjelande, og dels autonome bestande, som EU får adgang til at fiske. Formålet med forslaget er at fastsætte TAC for 2021 og fordele EU's rådighedsmængder til medlemsstaterne. Både forslagens indhold og arbejdet med forslaget i Rådet er i høj grad præget af, at man afventer en aftale om det fremtidige forhold mellem EU og Storbritannien. Givet at mange bestande er delte med Storbritannien, er der inkluderet meget få konkrete TAC-forslag.

Forslaget bygger på den videnskabelige rådgivning om fiskerimulighederne udarbejdet af Det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) under hensyntagen til principperne for TAC-fastsættelse, som fremgår af Kommissionens meddelelse om status og retningslinjer for fiskerimulighederne for 2021 (Kommissionens politikerklæring - KOM (2020) 248).

Det fremgår af Kommissionens politikerklæring, at fiskebestandene siden 2020 i overensstemmelse med principperne i grundforordningen for EU's fælles fiskeripolitik (EU 1380/2013) skal være forvaltet efter målsætningerne om maksimalt bæredygtigt udbytte. Hovedmålsætningen for Kommissionens forslag til fastsættelse af fiskerimulighederne for 2021 vil derfor være at fastholde eller nå maksimalt bæredygtigt udbytte (Fmsy³).

Er der fastsat en flerårig plan for en bestand, vil denne blive fulgt i Kommissionens forslag til TAC/kvoter. De flerårige planer muliggør brugen af Fmsy-intervaller for fiskeridødelighed for visse bestande, hvor bestandene er over det biologiske referencepunkt, Btrigger. Det giver derfor, i visse tilfælde, en grad af fleksibilitet, der indebærer, at der kan tages højde for indbyrdes afhængighed inden for arter eller i blandede fiskerier, som fastsat i de flerårige planer. Der er en flerårig plan for de demersale bestande i Nordsøen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/973) og for de demersale bestande i Vestlige Farvande (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/472). De konkrete Fmsy-intervaller for fiskeridødelighed fastlægges i rådgivningen fra ICES.

³ Den fiskeridødelighed, der indebærer at man kan opnå maksimalt bæredygtigt udbytte.

For bestande, hvor der ikke foreligger en fuld analytisk rådgivning, vil TAC/kvoter blive foreslået på basis af den foreliggende videnskabelige rådgivning og uden at gå på kompromis med bevaringsbehovet for bestandene. Hvor der ikke foreligger videnskabelig rådgivning, vil Kommissionen anvende forsigtighedsprincippet på en systematisk, foruddefineret og gennemsigtig måde.

Landingsforpligtelsen er nu indført for alle fiskerier efter kvoterede arter i Nordsøen, Skagerrak, Kattegat, de nordvestlige og de sydvestlige farvande. Det betyder, at fiskerimulighederne skal fastsættes under hensyntagen til, at de nu skal afspejle fangsterne i stedet for at afspejle landingerne, jf. grundforordningen (EU) 1380/2013. Der er ligeledes indført fleksibilitetsmekanismer, som kan indgå i forvaltningen af bestandene med henblik på at tilpasse fiskerimulighederne til en fuld landingsforpligtelse. Dette omfatter år-til-år-fleksibilitet og arts-fleksibilitet. Dertil kommer visse undtagelser fra landingsforpligtelsen gennem de minimis-undtagelser⁴ og undtagelser baseret på høj overlevelse. Kommissionen vil tage disse sidste mekanismer i betragtning ved fastsættelsen af TAC for de enkelte bestande.

For visse bestande har ICES rådgivet om, at der ikke bør være nogen fangster. Hvis denne rådgivning følges, vil det under landingsforpligtelsen indebære, at det ikke vil være muligt at fortsætte andre fiskerier, hvor disse bestande indgår som en uundgåelig bifangst. I disse situationer vil Kommissionen, for at sikre balancen mellem hensynet til mulighederne for et fortsat fiskeri, herunder socioøkonomiske hensyn, og hensynet til opnåelse af god økologisk tilstand for bestandene, foreslå specifikke TAC'er til bifangster. ICES rådgivning for torsk i Kattegat er ligesom for 2020 ingen fangster. TAC for torsk i Kattegat har i en længere årrække været fastsat alene til bifangster, hvilket også forventes for 2021. Kommissionen har for 2021 foreslået at videreføre de supplerende foranstaltninger for beskyttelse af torsk i Kattegat, som blev indført for fiskeriet i 2020, i form af selektive redskaber eller projekt med fuldt dokumenteret fiskeri med kameramonitorering.

For en lang række bestande indgår der endnu ikke konkrete forslag til TAC for 2021. Det skyldes dels, at man afventer resultater af bilaterale og trilaterale forhandlinger med en række tredjelande og internationale forhandlinger, jf. nedenfor og sent fremlagt rådgivning. Omfanget af bestande uden forslag til konkrete TAC'er er for 2021 langt større end tidligere som følge af, at Storbritannien fra 1. januar 2021 er blevet en selvstændig kyststat. Den 24. december 2020 blev der opnået enighed om en aftale om det fremtidige forhold mellem EU og Storbritannien, inklusiv på fiskeriområdet ('Handels- og Samarbejdsaftalen'). Aftalen fastlægger parternes respektive kvoteandele for de fælles bestande. På baggrund af denne aftale skal der nu i både bilaterale (både EU/Storbritannien og EU/Norge) og trilaterale (EU, Norge og Storbritannien) konsultationer opnås enighed om fiskerimulighederne for 2021 for de fælles bestande. Endelig er nogle tal udeladt på nuværende tidspunkt som følge af yderligere forhandlinger/overvejelser fra Kommissionens side.

Aftaler med tredjelande

Forslaget implementerer de fiskeriaftaler, som EU indgår for 2021 med en række tredjelande for så vidt angår fiskerimuligheder, herunder Norge, Storbritannien, Færøerne og Grønland. Forslaget fordele desuden de kvoter, som vedtages blandt andet på årsmøder m.v. (som følge af covid-19 træffes nogle af beslutningerne f.eks. i skriftlige konsultationer) i NEAFC (Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav), NAFO (Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav), ICCAT (Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet), IATTC (Den Inter-Amerikanske Kommission for Tropisk Tunfisk) og CCAMLR (Konventionen om bevarelse af de marine levende ressourcer i Antarktis) m.fl. Endelig fordeles de kvoter, der aftales i kyststatsforhandlinger om makrel, atlanto-skandisk sild og blåhvilling.

⁴ Undtagelse for små fangster af visse arter.

EU-Storbritannien

Handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Storbritannien den 24. december 2020 sikrer en fordeling af fiskerimulighederne for de fælles bestande mellem de to parter og gensidig farvandsadgang i en tilpasningsperiode frem til den 30. juni 2026. I tilpasningsperioden på 5,5 år reduceres EU's fiskeri i britisk farvand med 25 % af værdien af fangsterne herfra, hvilket som hovedregel sker med en indfasning, hvor der startes med en reduktion på 15 % i 2021. Reduktionen i EU's fiskerimuligheder er for visse af de fælles bestande, og ikke alle. Niveauet af reduktionen på den enkelte bestand varierer. Denne reduktion vil der således skulle tages højde for i fastsættelsen af EU's endelige kvoter for 2021. På grundlag af aftalen blev gensidig farvandsadgang etableret fra 1. januar 2021.

Det følger af handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Storbritannien, at der skal konsulteres om fiskerimulighederne på baggrund af de fastsatte kvoteandele. De fælles bestande er derfor anført som "pro memoria". Det vil sige uden angivelse af konkrete tal i afventning af resultatet af bilaterale konsultationer. I konsultationerne mellem EU og Storbritannien er særligt fiskerimulighederne efter havtaske, kulmule, tunge, jomfruhummer samt andre fladfisk (blandt andet pighvar) af vigtighed for Danmark. I aftalen kan parterne også forventes at udveksle fiskerimuligheder for en række bestande.

EU-Norge

De bilaterale konsultationer mellem EU og Norge regulerer forvaltningen af syv fælles bestande i Skagerrak (torsk, kuller, hvilling, rødspætte, rejer, sild og brisling). EU og Norge fastsætter i fællesskab en samlet TAC for disse bestande, der fordeles til hver part efter en fast fordelingsnøgle. Af de fælles forvaltede bestande er særligt torsk, rødspætte, rejer og sild af betydning for Danmark. I aftalen udveksler parterne også fiskerimuligheder for en række bestande i Nordsøen så som brisling, sperling, havtaske, jomfruhummer og rejer, samt blåhvilling i alle farvande og arktisk torsk, rødfisk, arktisk sej og kuller i Norskehavet og Barentshavet, foruden kvoter i grønlandsk farvand. Ligeledes skal aftales adgang til hinandens farvande, der følger af aftalen om fiskerimulighederne for både Skagerrak, samt den trilaterale aftale for Nordsøen. For januar 2021 er aftalt midlertidig gensidig farvandsadgang. Denne dækker fartøjer, der har fisket i den anden parts farvande i januar 2020. Adgangen dækker derved ikke alle relevante danske fartøjer, der ønsker at fiske i norske farvande.

EU-Norge-Storbritannien

De trilaterale konsultationer regulerer forvaltningen af syv fælles bestande i Nordsøen (torsk, kuller, sej, hvilling, rødspætte, sild og makrel), der tidligere var reguleret bilateralt mellem EU og Norge. Af de fælles forvaltede bestande er særligt torsk, rødspætte, mørksej og sild af betydning for Danmark. Ligeså er fiskeriet efter havtaske, lange og "andre arter" i norsk farvand af Nordsøen, hvor Danmark har hovedparten af EU's kvote.

Af betydning for fiskeriaftalen er derfor også de multilaterale kyststatsforhandlinger mellem EU, Norge, Island, Færøerne, Rusland og Storbritannien om forvaltningen af blåhvilling, sild (atlantisk) og makrel.

ICES anvender ikke EU's forvaltningsplan i sin rådgivning for bestande, hvor der er andre parter (Norge), som har andel af de pågældende bestande, idet planen er EU's tilgang til forvaltningen. ICES angiver dog fangstoptioner i rådgivningen ved en anvendelse af planen.

Fælles bestande

Oversigt over den biologiske rådgivning om de fælles bestande i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat for 2021 og den danske kvoteandel. Den danske andel er angivet som dansk andel af EU 28-kvoten. Den danske andel af fiskerimulighederne i EU27 vil blive ændret relativt set.

	ICES' rådgivning for 2021	TAC i 2020	Dansk andel af EU 28's kvote
Torsk i Nordsøen, Skagerrak og østlige engelske kanal (7d)	Rådgivning 14.755 tons (+ 8 % i forhold til rådgivning for 2020). MSY-rådgivning. Den estimerede gydebiomasse (SSB) er blevet nedjusteret som følge af oplysninger fra de videnskabelige togter, hvor fangstraterne af ældre fisk var lavere end forventet ud fra fangstdata. Samtidig er den estimerede fiskeridødelighed (F) opjusteret. Bestanden vurderes at være under grænseværdien for bestanden (B_{lim}). Fiskeridødeligheden (F) vurderes at være over grænseværdien F_{lim} . Rekrutteringen har generelt været lille siden 2000. Rekrutteringen i 2020 vurderes at være større end rekrutteringen i de to foregående år.	14.718 tons i Nordsøen, 2.103 tons i Skagerrak og 858 tons i østlige engelske kanal Supplerende tiltag er vedtaget i EU og i Danmark gennemført i en national torskeplan bl.a. med krav om tilstrækkeligt kvotegrundlag eller selektive redskaber.	20% i Nordsøen og 83% i Skagerrak
Kuller i Nordsøen, Skagerrak og vest for Skotland (6a)	Rådgivning 69.280 tons (+66 % i forhold til rådgivning for 2020). MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) har fluktueret meget gennem årene og vurderes at være over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger lige under F_{msy} .	35.653 tons i Nordsøen, 2.193 tons i Skagerrak og 3.973 tons i 5b og 6a	7% i Nordsøen og 84% i Skagerrak
Mørksej i Nordsøen og Skagerrak / Kattegat og vest for Skotland (6)	Rådgivning 65.687 tons (-25 % i forhold til rådgivning for 2020). MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være lidt over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger over F_{msy} .	79.813 tons i Nordsøen, og Skagerrak/Kattegat og 8.280 tons i område 6 mv.	9% i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat
Kulmule i Nordsøen	Rådgivning 98.657 tons (-6% i forhold til rådgivning for 2020) for den samlede nordlige bestand. MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være langt over MSY. Fiskeridødeligheden (F) ligger lidt under F_{msy} .	3.940 tons	58%
Hvilling i Nordsøen og østlige engelske kanal	Rådgivning 26.304 tons (+19% i forhold til rådgivning for 2020). MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være omkring MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger lidt over F_{msy} .	17.158 tons i Nordsøen	13%
Hvilling i Skagerrak / Kattegat	Rådgivning 929 tons for 2021 og 2022 (+130% i forhold til sidste års rådgivning) Databegrænset bestand.	1.660 tons	90%
Rødspætte i Nordsøen og Skagerrak	Rådgivning 162.607 tons (-2% i forhold til rådgivning for 2020). MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger under F_{msy} .	146.852 tons i Nordsøen, 19.647 tons i Skagerrak	20% i Nordsøen og 79% i Skagerrak
Tunge i Nordsøen	MSY-rådgivning i henhold til EU-forvaltningsplanen med en intervalrådgivning mellem 13.237 og 32.920 tons. Fangster på mere end 21.361 tons forudsætter opfyldelse af særlige betingelser. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være under MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger over F_{msy} .	17.545 tons	4%
Lange i Nordsøen	Rådgivning 18.516 tons (rådgivning gælder for både 2020 og 2021). Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES' metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. ICES' rådgivning dækker en række områder.	4.237 tons i Nordsøen	10%

	ICES' rådgivning for 2021	TAC i 2020	Dansk andel af EU 28's kvote
Jomfruhummer i EU-farvande i Nordsøen	Ingen samlet rådgivning for hele Nordsøen. ICES vurderer bestanden og fiskeritrykket for jomfruhummer i Nordsøen for en række separate delområder i EU-farvande. TAC fastsættes dog for hele området samlet. ICES rådgiver efter MSY-tilgangen/forsigtighedsprincippet.	23.002 tons	5%
Rejer i Skagerrak og Norske Rende	Rådgivning 4.552 tons for de to første kvartaler af 2021. Der rådgives efter EU/Norge langsigtet forvaltningsstrategi. Gydebiomassen (SSB) vurderes at ligge under MSY-niveau (og forvaltningsstrategiens referenceniveau). Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy.	6.115 tons i Skagerrak og 323 tons i Norske Rende.	65% i Skagerrak
Sild i Nordsøen (NSAS)	Rådgivning 359.367 tons (-14% i forhold til rådgivning for 2019) /Bifangst: 6.425 tons (-48% i forhold til 2020). MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være lige under MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy.	385.008 tons (konsum), 8.954 tons (bifangst)	Variabel andel af konsumkvoten og 96 % af bifangstknoten
Sild i Skagerrak / Kattegat	Rådgivning på 0 tons for Østersøbestanden (samme rådgivning som for 2020) og 359.367 tons for Nordsøbestanden (-14 %). MSY-rådgivning. ICES rådgiver separat for Nordsøbestanden (NSAS) og Østersøbestanden (WBSS) (MSY-rådgivning), men der er en blanding af bestandene i Skagerrak/Kattegat. Baseret på den af EU og Norge aftalte model beregnes konsum-TAC med en fast andel af hhv. NSAS og WBSS. Bifangstknoten fastsættes ad hoc af EU og Norge.	24.528 tons (konsum), 6.659 tons (bifangst)	48% af konsumkvoten og 85% af bifangstknoten
Brisling i Nordsøen/Skagerrak / Kattegat	Rådgivning 207.807 tons for perioden 1. juli 2020 til 30. juni 2021 (+50% i forhold til sidste års rådgivning). MSY-rådgivning.	38.029 tons i Skagerrak/Kattegat (1. juli 2020 – 30. juni 2021). 169.778 tons i Nordsøen (1. juli 2020 – 30. juni 2021).	72% i Skagerrak 91% i Nordsøen
Brisling i den engelske kanal	Rådgivning 1446 tons (-4% i forhold til rådgivning for 2020). ICES rådgiver ud fra en forsigtighedstilgang om en reduktion baseret på tendens i bestandsudvikling.	1.506 tons	33%
Tobis i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat	Rådgivning foreligger februar 2021 TAC søges fastsat i forlængelse af modtagelse af den biologiske rådgivning med henblik på start af fiskeri efter tobis pr. 1 april 2021. TAC fastsættes først i marts 2021 med udgangspunkt i rådgivning fra februar.	228.837 tons	94%
Hestemakrel i Nordsøen og Kanalen	Rådgivning 14.014 tons (rådgivningen dækker 2020 og 2021.). Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES' metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen.	13.763 tons	48%
Hestemakrel i de vestlige områder	Rådgivning 81.376 tons (-3%). MSY-rådgivning. Rådgivningen dækker et større område end TAC.	70.617 tons	9%
Havgalt i det nordøstlige Atlanterhav	Rådgivning 19.152 tons (rådgivningen gælder for 2020 og 2021). Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES' metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen.	19.152 tons	25%

Makrel

Kyststatsforhandlingerne om kvotefastsættelse og -fordeling for fiskeriet efter makrel i 2021 blev afholdt i oktober-november 2020. Parterne i den nuværende aftale om fordelingen af makrelkvoten EU, Norge og Færøerne blev enige om en TAC på baggrund af rådgivningen fra ICES på 852.284 tons, svarende til en reduktion på 8 % i forhold til ICES' rådgivning for 2020.

Blåhvilling

Kyststaterne EU, Norge, Island, Færøerne og Storbritannien (sidstnævnte som ny kyststat i 2021) afholdt i oktober 2020 forhandlingsmøde om en TAC for blåhvilling og fordelingen af denne for 2021. Parterne enedes om fastlæggelsen af en TAC på 929.292 tons i henhold til forvaltningsstrategien, svarende til en reduktion på 20 % i forhold til ICES' rådgivning for 2020. Parterne indgik ikke aftale om en ny fordeling af bestanden, hvorfor hver part unilateralt senere fastsætter sin kvote for 2021.

Atlanto-skandisk sild

Kyststaterne Norge, Island, Færøerne, Rusland, Storbritannien (sidstnævnte som ny kyststat i 2021) og EU (som fiskeripart) afholdt i oktober 2020 forhandlingsmøde om en TAC for atlanto-skandisk sild og fordelingen af denne for 2021. EU vil fra 2021 ikke længere være kyststat, da bestanden ikke befinder sig i EU27-farvand. Parterne enedes om fastlæggelsen af en TAC på 651.033 tons baseret på forvaltningsplanen, svarende til en øgning på 24 % i forhold til rådgivningen for 2020. Parterne indgik ikke en aftale om en ny fordeling af bestanden, hvorfor hver part unilateralt senere fastsætter sin kvote for 2021.

EU-bestande

Oversigt over den biologiske rådgivning og Kommissionens forslag om TAC for EU's autonome bestande i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat for 2020 samt TAC i 2021 og den danske kvoteandel:

Art	Rådgivning	TAC i 2020 i tons	TAC i 2021 i tons	Dansk andel af EU's kvote
Torsk i Kattegat	Rådgivning 0 (samme rådgivning som for 2020). Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES' metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen, der viser et fald i bestanden og en lille rekruttering i de senere år. Der rådgives ud fra forsigtighedsprincippet.	130 tons (Bifangst)	123 tons (-5%) Kun til bifangst.	62%
Tunge i Skagerrak/ Kattegat/ Østersøen	MSY-rådgivning i henhold til EU-forvaltningsplanen med en intervalrådgivning mellem 502 og 665 tons. Fangster på mere end 596 tons forudsætter opfyldelse af særlige betingelser (+11% i forhold til sidste års rådgivning). Gydebiomassen (SSB) vurderes at være over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger under Fmsy.	533 tons	596 tons (+12%)	84%
Kulmule i Skagerrak/Kattegat	Rådgivning 98.657 tons (-6% i forhold til rådgivning for 2020) for den samlede nordlige bestand. MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være langt over MSY. Fiskeridødeligheden (F) ligger lidt under Fmsy.	3.403 tons	851 tons (dækker kun 1. kvartal 2021)	92%
Jomfruhummer i Skagerrak/ Kattegat	MSY rådgivning i henhold til EU-forvaltningsplanen med en intervalrådgivning mellem 12.465 og 17.585 tons (-12% i forhold til rådgivning for 2020). Fiskeridødelighed angives som fangstrater. Fangstrate under Fmsy.	13.733 tons	12.360 tons (-10%)	73%
Rødspætte i Kattegat, Sundet og Bælthavet	Rådgivning 5.176 tons (-51% i forhold til rådgivning for 2020). MSY-rådgivning. Gydebiomassen (SSB) vurderes at være langt over MSY-niveau. Fiskeridødeligheden (F) ligger	1.141 tons i Kattegat	414 tons (-64%) Reduktionen er begrundet i et fradrag	89%

Art	Rådgivning	TAC i 2020 i tons	TAC i 2021 i tons	Dansk andel af EU's kvote
	over Fmsy. Inkluderer en andel i Sundet og Bælterne (subdivision 22-23).		for udsmid under undtagelse for høj overlevelse.	
Lange i Skagerrak/ Kattegat	Rådgivning 18.516 tons (rådgivning gælder for både 2020 og 2021). Databegrænset bestand. Rådgivningen anvender ICES' metoder for databegrænsede bestande og bygger på trends i gydebiomassen. ICES' rådgivning dækker en række områder.	179 tons	44 tons, heraf 3 tons til Storbritannien (dækker kun 1. kvartal 2021)	56%

Forslaget regulerer ligeledes TAC'er for en række fladfiskearter i Nordsøen, herunder rødtunge/skærising og pighvar/slethvar.

Dertil kommer, at Kommissionen – som i tidligere år – foreslår forbud mod fiskeri efter visse sårbare arter. Disse arter må, når de fanges utilsigtet, ikke skades og skal straks genudsættes. Dette gælder blandt andet en række haj-arter.

Andre bestemmelser

År-til-år fleksibilitet

Forslaget indeholder endvidere regler for år-til-år fleksibilitet. Det fremgår heraf, at de hidtidige regler om år-til-år fleksibilitet jf. rådsforordning 847/96 kun anvendes, når medlemsstaterne ikke anvender den mulighed for år-til-år fleksibilitet, som fremgår af grundforordningen. Grundforordningens bestemmelser om år-til-år fleksibilitet kan anvendes for bestande omfattet af landingsforpligtelsen, hvilket efter 2019 er alle kvoterede bestande omfattet af forordningen.

9 % artsfleksibilitet

Af grundforordningens artikel 15, stk. 8 fremgår, at fangster af arter, der er underlagt landingsforpligtelsen, og som fanges ud over de tilladte kvoter for disse arter, eller hvor medlemslande ikke har kvoter, kan afskrives på kvoterne for målarter, forudsat at de ikke overstiger kvoten for målarter med mere end 9 %. Dette forudsætter dog, at ikke-målarterne er inden for sikre biologiske grænser. Kommissionen har i forslaget – som i 2020 - anført, for hvilke bestande denne bestemmelse kan finde anvendelse.

Fodnoter

Den hidtidige bestemmelse om mulighed for afskrivning af tilhørende bifangster på hovedarten i visse pelagiske fiskerier og industrifiskerier videreføres som i 2020. Det anføres fortsat i forslaget, at bifangster, som fratrækkes kvoten i henhold til fodnoten, og bifangster af arter, der fratrækkes kvoten i henhold til ovenfor anførte 9 %'s artsfleksibilitet, tilsammen ikke må overstige 9 % af kvoten.

Europæisk ål

Kommissionen foreslår en uændret videreførelse af foranstaltninger for ål svarende til foranstaltningerne for 2020. Det indebærer, at ethvert målrettet, utilsigtet og rekreativt fiskeri af europæisk ål i EU-farvande i hele ICES-området, dvs. også Østersøen og i brakvande som flodmundinger, kystlaguner og overgangsvande, er forbudt i en fortløbende tre-måneders lukkeperiode. Medlemsstaterne vælger selv perioden mellem 1. august 2021 og 28. februar 2022.

Havbars i det nordøstlige Atlanterhav

Det fremgår af forslaget, at foranstaltningerne for europæisk havbars vil blive fastsat i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning fra ICES, efter at der er foretaget en fuldstændig analyse af rådgivningen.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15.-16. december 2021 blev der fastlagt midlertidige kvoter for alle de bestande, der er delte eller på anden måde relateret til forhandlinger med Storbritannien og/eller Norge. Dette skyldtes manglende aftaler med de to tredjelande som følge af forhandlingerne mellem EU og Storbritannien om det fremtidige forhold. De midlertidige kvoter blev fastlagt for det første kvartal af 2021. De midlertidige kvoter blev fastlagt på grundlag af den eksisterende kvotefordeling, og udgangspunktet var, at de blev fastsat til 25 % af kvoterne for 2020. Aftalen indeholdt dog to undtagelser. Den ene gælder pelagiske bestande, som i høj grad er sæsonfiskeri, hvor en stor del af fiskeriet finder sted i første kvartal. Det gælder eksempelvis for makrel. Her blev den midlertidige kvote fastsat på 65 % af kvoterne for 2020. Den anden undtagelse vedrører to bestande, hvor den biologiske rådgivning er væsentlig lavere end kvoterne for 2020. Det gælder for en torskebestand vest for Skotland, som Danmark ikke fisker på. Den anden er en bestand af rejer i Nordsøen (rejer på Fladen). Her har Danmark en kvote, som hovedsageligt anvendes til bifangster i andre fiskerier. Samtidig fastholdt man uændret de supplerende foranstaltninger for torsk i Nordsøen og Skagerrak, som var fastsat i 2020, i første kvartal af 2020. Eksisterende foranstaltninger for havbars blev videreført for første kvartal af 2021. For ål blev det ligeledes besluttet at videreføre de eksisterende foranstaltninger.

For andre områder, hvor der ikke er en sammenhæng til forhandlingerne mellem EU og Storbritannien, blev der på rådsmødet fastsat endelige kvoter. Der gælder eksempelvis for visse bestande i Skagerrak og Kattegat, hvor der blev fastsat endelige kvoter for torsk, tunge, jomfruhummer og rødspætte. For Kattegat blev de supplerende foranstaltninger med krav om særligt selektive redskaber og projekt med elektronisk monitorering med kamera videreført.

På rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021 vil der være en udveksling af synspunkter om status for vedtagelsen af de endelige fiskerimuligheder for 2021 på basis af Brexit-aftale samt konsultationerne med Storbritannien og Norge de fælles bestande.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslaget.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Gældende dansk ret

Ikke relevant.

Konsekvenser

Forslaget har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Forslaget har ikke konsekvenser for EU's budget.

Fastsættelse af fiskerimuligheder har erhvervsøkonomiske konsekvenser. Der er både stigende og faldende TAC'er af relevans for dansk fiskeri i forslaget. Forslaget i sin oprindelige form indeholder som nævnt meget få konkrete forslag til TAC for 2021 for bestande af interesse for Danmark. En stor del af

TAC for disse bestande fastsættes som nævnt i forhandlinger med tredjelande, hvorfor forslag til TAC'er ikke er inkluderet. De vigtigste og mest økonomisk betydende bestande for dansk fiskeri er således afhængige af disse forhandlinger med tredjelande. Konsekvenserne for bruttoindtjeningen vil derudover også afhænge af blandt andet udviklingen i afsætningspriserne samt omkostninger, herunder brændstof, og af fiskerimønstre. Fiskerimulighedernes størrelse har selv sagt også afledte erhvervsøkonomiske konsekvenser for forarbejdningsindustrien.

Der var for 2020 forudset visse erhvervsøkonomiske konsekvenser i de demersale fiskerier ved supplerende tiltag til beskyttelsen af torsk i både Nordsøen, Skagerrak og Kattegat i forhold til indvirkningen på hvor og hvordan, der må fiskes. Disse tiltag videreføres i 2021. Tilsvarende var der forudsat visse statsfinansielle konsekvenser gennem øgede kontrolfunktioner. Disse vurderes også at fortsætte i 2021. Kontrolomkostningerne holdes inden for rammerne af projektet og inden for egen ramme. Beskyttelsestiltag for torsken vurderes på længere sigt dog at have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, da torskbestanden vil blive genopbygget.

Ændringerne i EU's andel af fiskerimulighederne, som følge af handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og Storbritannien, vil have erhvervsøkonomiske konsekvenser for fiskerierhvervet.

I forhold til erhvervsøkonomiske konsekvenser er det af afgørende betydning, at der snarest muligt aftales adgang til norske farvande.

Forslaget skønnes at have en positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU, da forslaget tager højde for bestandssituationen for de berørte bestande.

Høring

Sagen har været i høring i § 5-udvalget (fiskeri) og § 7-udvalget (rekreativt fiskeri, ferskvandsfiskeri og fiskepleje), hvilket gav anledning til følgende bemærkninger:

Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation, DFPO har tiltro til, at de danske myndigheder på sædvanlig kvalificeret vis, vil sikre, at kvoterne er på plads, så fiskeriet kan begynde den 1. januar 2021, selvom der på nuværende tidspunkt er mange ubekendte. DFPO finder det vigtigt, at forhandlingerne om fiskerimulighederne i Skagerrak ikke bliver koblet sammen med situationen i Nordsøen.

Grundet den uafklarede situation med Brexit bemærker DFPO, at Kommissionen for mange bestande ikke har fremsat forslag. Derfor er forslaget svært at forholde sig til. DFPO støtter generelt op om en fiskeforvaltning baseret på et MSY-princip. Det er dog nødvendigt at se på, hvordan MSY kan benyttes uden, at det får store konsekvenser for fiskeriet fra år til år. Det er ikke hensigtsmæssigt for fisk og fiskere, at der skal rammes en bestemt MSY-værdi hvert år. Der burde kunne afviges fra reglerne, særlig i situationer, hvor ICES har revideret opfattelsen af bestandenes udvikling.

Selvom ministeriet skønner at forslaget vil have en positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU, da der tages højde for bestandssituation, så deles dette ikke af DFPO. Det primære formål burde ikke være at beskytte fiskebestandene. DFPO mener, at formålet med forvaltningen bør være at sikre et bæredygtigt erhverv og en bæredygtig udnyttelse af den ressource, som erhvervet lever af. DFPO mener, at den biologiske rådgivning for en lang række arter ikke tager højde for den konkrete bestandssituation, der i nogle tilfælde (torsk i Nordsøen) er alt for negativ og i andre tilfælde (rødspætter i Nordsøen og jomfruhummer i Skagerrak og Kattegat) er mere positiv, end observeret i fiskeriet. DFPO finder, at arbejdet med bestandsvurderinger og rådgivning i år har været påvirket af COVID-19. Der mangler resultater for flere arter, hvorfor DFPO mener, at grundlaget for ICES-rådgivningen for

fiskeriet næste år ikke er et udtryk for den aktuelle situation, men i stedet hvordan situationen har været tidligere.

DFPO ønsker, at fiskeriet får så gode rammevilkår som muligt (ikke mindst på grund af Brexit) for at kunne tilpasse sig nye og ukendte forhold. Derfor mener DFPO, at alle eksisterende regler om mulighed for overførsel af kvoter opretholdes, at forhold der begrænser fleksibiliteten undgås og at redueringen af kvoter kun sker, hvis der foreligger konkret dokumentation for tilbagegang i bestanden. For de få arter, hvor Kommissionen har fremsat konkrete forslag til kvote, har DFPO følgende bemærkninger: DFPO er enige med forslaget om at sætte TAC til 596 tons for tunge i Skagerrak/Kattegat. DFPO støtter ikke forslaget om en reduceret kvote på 349 tons for rødspætte i Kattegat. DFPO mener ikke, at den estimerede discard bør fratrækkes kvoten, da undtagelsen fra discard forbuddet var begrundet med en antagelse om høj overlevelse for rødspætten. Ligeledes har biologerne vurderet, at der kan fanges i alt 5.156 tons fra bestanden, som er delt med dele af den vestlige Østersø. Derfor mener DFPO, at kvoten bør fastsættes til 1.233 tons.

For torsk i Nordsøen og Skagerrak finder DFPO det naturligt, at dødeligheden må reduceres. Men fordi biologerne forudsiger at bestanden vokser kan dette ifølge foreningen gøres, uden at kvoten reduceres, ved at lægge forvaltningsplanens Fmsylower til grund. Herved reduceres dødeligheden med mere end 30% fra de nuværende 0,29 til 0,198 og TAC fastsættes til 17.794 tons (14.814 til Nordsøen og 2.117 til Skagerrak). En kvote af denne størrelse vil efterlade gydebiomassen over den sikkerhedsgrænse der fremgår af samme plan allerede ved starten af 2022. DFPO er indstillet på at den nationale torskeplan, med enkelte tilpasninger, fortsættes i 2021. DFPO har i samarbejde med fiskeriorganisationer fra Norge, UK, Frankrig, Belgien, Holland, Tyskland og Sverige udarbejdet en indstilling til, hvordan kvoten for torsk i Nordsøen og Skagerrak bør fastsættes. Forslaget er baseret på en fiskeridødelighed der er mindre end den nogensinde har været før. For torsk i Kattegat vurderer ICES, at bestanden er reduceret betydeligt og er mindre end nogensinde før. DFPO er enige med ICES vurdering af situationen, men accepterer ikke et stop for alle fiskerier, som fanger torsk. DFPO foreslår derfor, at kvoten sættes til nul, og at der samtidig indføres et midlertidigt forbud mod landing af torsk (altså at landingspligten midlertidigt fjernes).

For rødspætte i Nordsøen og Skagerrak er DFPO ikke overbevist om, at bestanden er i så god en tilstand, som det fremgår af den biologiske rådgivning, hvorfor kvoterne bør reduceres med 15 %. Med hensyn til sej er det DFPO's opfattelse, at den biologiske rådgivning på ingen måde afspejler det, der ses til søs. Dette er ifølge DFPO ikke usædvanligt for arten, som biologerne traditionelt har svært ved at vurdere på grund af dens særlige biologi. I fiskeriet ses store mængder af små sej på vej ind i fiskeriet og DFPO anbefaler derfor at kvoten fastholdes på samme niveau som i 2020. Det nævnes, at sej vil kunne blive en choke-species.

DFPO deler ikke ICES vurdering af tilstanden for jomfruhummer i Skagerrak og Kattegat. Derfor anbefaler DFPO, at TAC reduceres til den laveste værdi i det interval som ICES foreslår, altså 12.465 tons. På baggrund af henvendelser fra flere medlemmer beskriver DFPO ålefiskeriet som godt med forekomst af ål i "alle størrelser". Derfor bakker DFPO op om Kommissionens forslag om ikke at ændre den nuværende forvaltning. DFPO mener dog, at man bør overveje, at hvis den positive udvikling fortsætter, så burde begrænsningerne, som fiskeriet er underlagt fjernes. For loftet for bifangster af sild i henholdsvis Nordsøen og Skagerrak og Kattegat anbefaler DFPO, at bifangstlofterne fastsættes på samme niveau som for 2020. DFPO mener ikke at den nuværende forvaltningsplan for sild tager hensyn til industrifiskeriet og effekten af industrifiskeriet er stærkt begrænset i forhold til konsumfiskeriet. Derfor mener DFPO, at forvaltningsplanen bør ændres, så bifangstlofterne ikke går mod 0.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) anfører, at dansk fiskeri er betydeligt udfordret af risikoen for et hårdt Brexit. Foreningen anfører, at det er helt afgørende, at man fra EU's side i forbindelse med Rådsmødet i december 2020 kan sikre de nødvendige ændringer af TAC kvoteforordningen mht. fangstområder, således at danske fiskere kan udnytte de fulde fiskerimuligheder for alle bestande i EU-farvande og i NEAFC-området, og at det må være den væsentligste prioritet for Danmark at minimere konsekvenserne ved et hårdt Brexit.

DPPO anfører, at en af grundstenene i bæredygtig forvaltning af fiskebestande er de langsigtede forvaltningsplaner. Forvaltningsplaner udviklet i samarbejde imellem forskere, forvaltere og de mennesker, der lever i og med fiskeriet. Foreningen anfører endvidere, at forvaltningsplaner må være udformet således, at de effektivt og hurtigt kan reagere på ændringer i naturen og i den videnskabelige rådgivning og samtidig - i tilfældet nordsøsil - beskriver hvordan balancen mellem sild til bifangst og sild til konsum skal være.

DPPO mener endvidere, at det i relation til bæredygtighedscertificering blandt andet MSC, som er blevet en afgørende parameter på markedet for fisk globalt, er helt afgørende, at der er langsigtede forvaltningsplaner på plads. Foreningen anfører, at resultatet af manglende forvaltningsplaner nu er, at dansk fiskeri risikerer at miste mulighederne for at certificere eller re-certificere MSC for disse fiskerier, og dermed risikerer at miste betydelige markedspositioner og værdi for dansk fiskeri.

I forhold til bifangst af juvenile nordsøsil anfører DPPO, at sildebifangstkvoteerne over en længere periode er blevet reduceret, og er nu på et niveau, hvor risikoen for lukning af industrifiskerierne er reel. DPPO appellerer til, at både stakeholders og forvaltere derfor bør overveje andre løsningsmuligheder end de metoder, der i dag frygtes at være utilstrækkelige. DPPO anfører, at sildebifangstknoten er yderligere udfordret af, at ICES for 2021 rådgivningen har benyttet en anden beregningsmetode end for 2019 rådgivningen. DPPO anbefaler i øvrigt, at man igangsætter en diskussion omkring sildebifangsten for 3a, og hvordan man skal forholde sig til den, efter at brisling i Nordsøen og 3a er slået sammen til en biologisk enhed, og at der i den forbindelse bør søges maksimal fleksibilitet imellem områderne, for således at kunne understøtte fiskeriet i Nordsøen.

I forhold til landingsforpligtigheden anfører DPPO, at det med indførelsen af landingsforpligtigheden i det pelagiske fiskeri og i industrifiskeriet er en væsentlig udfordring for fiskerne at håndtere uundgåelige bifangster af bl.a. demersale arter. DPPO finder, at med anvendelse af den såkaldte fodnotemodell - det vil sige muligheden for at afskrive bifangster på hovedarten - i en række fiskerier blandt andet hestemakrel og tobis, har man hidtil kunnet undgå denne type problemstillinger. DPPO anbefaler, at man for 2021 udvider de eksisterende afskrivningsmuligheder til også at omfatte uundgåelige bifangster af bl.a. makrel og mørksej i sildefiskeriet og sild i makrelfiskeriet, og på den måde, balanceret løser en række eksisterende og potentielle udfordringer i tråd med formålet med reformen af EU's fiskeripolitik.

DPPO anfører, at det i forhandlingerne bør sikres, at der ikke reserveres mængder til discard/de minimis for bifangster af pelagiske arter i de demersale fiskerier, uden at pelagiske fiskere kompenseres med en udlignende kvote "top-up".

I forhold til balancen med Norge/Færøerne og aftalen med Grønland er det DPPOs grundholdning, at udvekslingen af fiskerimuligheder under fiskeriaftalerne med Norge og Færøerne må være både balanceret og proportionel. EU's "køb" af torsk i Barentshavet bør ikke inddrage yderligere fangstmuligheder for pelagisk og industrifisk. I forhold til blåhvilling finder DPPO, at den sydlige komponent af EU's kvote bør anvendes proportionelt med den nordlige i udvekslingen af fiskerimuligheder med Norge og Færøerne.

DPPO finder, at såfremt Norge tildeles brisling som en del af balancen, bør det sikres at denne tildeling afspejler det forhold, at brislingekvoten nu omfatter både Nordsøen og 3a. Det vil sige, at "betalingen" til Norge skal fordeles proportionelt imellem Nordsøen og 3a.

DPPO anfører, at Fiskeriaftalen med Færøerne tidligere har været i balance. Foreningen finder, at der i de seneste år er sket et skred i balancen. Foreningen anfører, at danske pelagiske fiskere i 2020 betalte for at fiskere fra UK mv. kunne fange hvidfisk i færøsk farvand. Foreningen mener, at den oprindelige balance bør genetableres eller hele aftalen genevalueres.

DPPO anfører, at den femårige makrelaftale imellem EU, Norge og Færøerne udløb med udgangen af 2018, og at den siden er forlænget. DPPO anfører, at aftalen ikke indeholder bestemmelser vedr. adgang for færøske fartøjer i EU- farvand, og at der ikke findes en skriftlig aftale om en sådan kobling imellem adgang og kvotefordeling. DPPO mener derfor, at en revision af adgangsbestemmelserne for makrel bør indgå i drøftelserne imellem Færøerne og EU.

I forhold til Fiskeripartnerskabsaftalen med Grønland anfører DPPO, at aftalen blandt andet indeholder muligheden for, at EU tildeles lodde i sommerfiskeriet i grønlandsk farvand. DPPO finder, at grønlandsaftalen i de senere år været værdiløs for danske fiskere, idet Grønland ikke har tilbudt en reel og fiskbar kvote i sommerhalvåret. DPPO anfører, at EU Grønlandsaftalen er omkostningstung for EU, og at det må være et krav, at Grønland leverer fiskebare ressourcer til EU's fiskere i bytte for det meget betydelige faste økonomiske bidrag, som EU hvert år giver til Grønland.

DPPO anfører, at sildebestanden i Nordsøen igennem en årrække har været genstand for meget betydelige udsving i den videnskabelige rådgivning, og i den måde man fra ICES opfatter og vurderer bestandsstørrelsen på, og at forvaltningen af sild i Nordsøen er udfordret af manglen på en aftalt forvaltningsplan. DPPO anbefaler derfor, at man for 2021 sætter en konsumkvote for A-flåden på det niveau, som ICES anbefaler. En anbefaling som flugter med anbefalingen fra Pelagisk AC. For B- og D-flåden (bifangst fiskeri af juvenile Nordsøsild) anbefaler DPPO, at man for 2021 anvender principperne i den tidligere vedtagne forvaltningsplan for nordsøsild, og fastholder forvaltningsplanens retningslinje om, at fiskeridødeligheden for juvenile sild ikke må overstige 0.05. DPPO anfører, at denne anbefaling flugter med anbefalingen fra Pelagisk AC, men anvender de konkrete TAC-niveauer som DPPO anbefaler for Nordsøsild.

For sild i Skagerrak/Kattegat anbefaler DPPO for 2021 en roll over, indtil en forvaltningsplan er på plads. DPPO anfører, at denne anbefaling flugter med anbefalingen fra Pelagisk AC, men anvender de konkrete TAC-niveauer, som DPPO anbefaler for Nordsøsild. For sildebifangstkvoten anbefaler DPPO, at man følger det gældende beregningsgrundlag. Derudover foreslår DPPO, at der indføres fleksibilitet (100%) for bifangstkvoten mellem 3a og Nordsøen i overensstemmelse med ICES rådgivning for sild i vestlig Østersø. DPPO finder, at det er helt afgørende at sikre beskyttelse af den vestlige sildebestand i Østersøen som migrerer ind i 3a.

DPPO anbefaler en omfordeling af brisling i Skagerrak/Kattegat og Nordsøen i overensstemmelse med historiske fangster og ikke TAC niveau som i den nuværende midlertidige løsning fundet i 2020. DPPO finder, at med henblik på at udnytte fiskerimulighederne og samtidig sikre beskyttelse af vestlig Østersøsild, er det afgørende, at man fra dansk side sikrer 100% fleksibilitet imellem 3a og Nordsøen, i overensstemmelse med reguleringen for 2019/2020.

For vestlig hestemakrel anbefaler DPPO at anvende ICES F_{msy} approach, hvilket giver en TAC for 2021 på 81.376 tons, og at en genopretningsplan etableres. DPPO anfører, at denne anbefaling flugter med anbefalingen fra Pelagisk AC.

For makrel anbefaler DPPO at følge den videnskabelige rådgivning fra ICES i overensstemmelse med anbefalingerne fra Pelagisk AC. For blåhvilling anbefaler DPPO at følge den videnskabelige rådgivning fra ICES. DPPO finder, at det er helt afgørende, at blåhvilling i balancen minimeres til et absolut minimum. Det anføres, at blåhvilling er uafhængig af Brexit, og derfor har afgørende værdi for danske fiskere. DPPO anbefaler, at man i TAC/Kvotereguleringen for 2021 fjerner område 3 fra forvaltningen, idet fangster i området er minimale og sporadiske. DPPO anfører i den sammenhæng, at der er betydelig risiko for en "choke situation" i industrifiskerierne i 3a. For atlantoskandisk sild anbefaler DPPO at følge den videnskabelige rådgivning fra ICES i overensstemmelse med anbefalingerne fra Pelagisk AC. For havgalt anbefaler DPPO en TAC i 2021 på 19.152 tons. DPPO anfører at denne anbefaling flugter med anbefalingen fra Pelagisk AC. For hestemakrel i Nordsøen anbefaler DPPO en TAC for 2021 på 14.014 tons. DPPO anfører, at denne anbefaling flugter med anbefalingen fra Pelagisk AC.

Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation (DFPO) og Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) har fremsendt supplerende bemærkninger om fastsættelse af fiskerimuligheder for 2021. DFPO og DPPO anerkender, at der har været et anderledes forhandlingsmønster grundet den sene aftale med Storbritannien om det fremtidige samarbejde. Alligevel finder DFPO og DPPO det uforståeligt, at EU ikke har sikret adgang for fiskeri i norske farvande fra 1. januar 2021. Særligt set i lyset af, at der er fri adgang for norske fartøjer til at foretage landinger i danske havne uden restriktioner. DFPO og DPPO opfordrer derfor regeringen til at lægge maksimalt pres på Kommissionen for at få forhandlet en aftale på plads med Norge, så fiskeriet kan normaliseres hurtigst muligt. DFPO og DPPO påpeger, at den manglende adgang til norske farvande koster danske fiskere dyrt i form af manglende indtjening, som sammen med COVID-19 har gjort situationen for dansk fiskeri mere usikker end nogensinde før. Derfor opfordrer DFPO og DPPO regeringen til at bede Kommissionen svare på, hvordan man fremadrettet vil sikre at en lignende situation ikke opstår, særligt når der både skal forhandles bilateralt med både Norge og Storbritannien og også trilateralt med Storbritannien og Norge.

DFPO og DPPO finder endvidere, at der skal arbejdes for, at kvoterne ikke reduceres, hvis der kan findes argumenter for en roll over. Dette er særligt for arter som torsk og sej, hvor en stor del er afgivet til UK, samt for sildebifangstkvoterne. For sild finder DFPO og DPPO det vigtigt, at der afsættes en tilstrækkelig mængde til bifangst i fiskerierne efter brisling, sperling og tobis. Bifangstkvoten bør følge samme udvikling som konsumkvoten. DFPO og DPPO påpeger, at videnskabelige undersøgelser har vist, at fiskeriet på indkommende årgange kun har meget begrænset indflydelse på mængden af voksne sild, så længe bestanden er på det nuværende niveau i Nordsøen. Ligeledes finder DFPO og DPPO det vigtigt, at det fra dansk side fastholdes, at kvoten for sperling udgør en væsentlig del af det tilbageværende fiskeri i EU. Derfor bør det ikke lykkes for Norge at tiltage sig større rettigheder på bekostning af danske fiskeres muligheder. Dernæst har DFPO og DPPO et stort ønske om, at Danmark får del i den kvote som EU har på torsk ved Svalbard.

Marine Ingredients Denmark finder det vigtigt, at der arbejdes for at sikre en højere bifangstkvote på sild. Det er særligt med hensyn til de uundgåelige sildebifangster, der kommer i fiskerierne efter brisling og sperling. En reduktion i sildebifangstkvoten kan medføre, at Danmark ikke kan udnytte sine kvoter efter disse arter. Marine Ingredients Denmark mener, at bifangstkvoten bør fastsættes på baggrund af den hidtidige forvaltningsplan og en MSY-tilgang med en F på 0,05 i ICES-rådgivningen. Tilgangen giver en bifangstkvote på 15.557 tons.

Yderligere mener Marine Ingredients Denmark, at Danmark bør arbejde for at få større mulighed for kvotefleks mellem år og mellem områder for at sikre den bedst mulige kvoteudnyttelse af brisling i Nordsøen/Skagerrak/Kattegat. Marine Ingredients Denmark finder det problematisk for følgeindustrien, at blåhvilling mister sin MSC-certificering med årets udløb. Marine Ingredients Denmark opfordrer Danmark til at presse på for, at EU og kyststaterne når til enighed om fordeling af TAC, og at den videnskabelige rådgivning fra ICES følges. Marine Ingredients Denmark påpeger, at de vigtigste og økonomisk mest betydende bestande for dansk fiskeri og forarbejdning er afhængige af forhandlingerne med UK og Norge. Derfor er forhandlingerne meget vigtige for at sikre en fremtidig bæredygtig fælles forvaltning og et fortsat dansk fiskeri.

Danmarks Naturfredningsforening påpeger overordnet, at det nordøstlige Atlanterhav er presset og i en dårlig tilstand. Derfor er det vigtigt at stoppe overfiskning, så fiskepopulationer og marine økosystemer kan genoprettes. Danmarks Naturfredningsforening hilser velkommen, at alle de foreslåede fangstbegrænsninger for bestande, hvor der foreligger en fuld analytisk rådgivning, er i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning fra ICES. Danmarks Naturfredningsforening mener modsat ikke, at Kommissionen har lyttet til ICES rådgivningen for omkring halvdelen af bestandene, hvor der ikke foreligger en fuld analytisk rådgivning. Derfor bør Danmark være fortalende for, at også datafattige bestande bør forvaltes ud fra et forsigtighedsprincip.

Hvad angår torsk i Kattegat, hilser Danmarks Naturfredningsforening det velkommen, at Kommissionen foreslår en række tiltag for at beskytte den truede torskebestand i Kattegat – særligt i forhold til, at der udelukkende er fastsat en bifangstkvote. Danmarks Naturfredningsforening er yderligere tilfredse med, at Kommissionen har foreslået at reducere fangstmængden af jomfruhummer (reduktion på 21 % i forhold til 2020 TAC) i Kattegat og Skagerrak for at beskytte torsken. Udover reduktionen foreslår Kommissionen, at fiskere i det pågældende område skal bruge selektive redskaber eller elektronisk monitorering, hvilket Danmark allerede er i gang med gennem et kameramonitoreringsprojekt. Danmarks Naturfredningsforening er meget kritiske over for Kommissionens svage forslag om fiskeri efter ål. Det er særligt i forhold til, at de fleste lande (inklusive Danmark) vælger at placere lukkeperioden i vintermånederne, hvor fangsten af ål er lavest.

Danmarks Naturfredningsforening mener ikke, at ålebestanden kan blive genoprettet, når man vælger de tre måneder, der berører fangsterne mindst. Grundlæggende mener Danmarks Naturfredningsforening, at fiskeri efter ål bør stoppes helt. På baggrund af ålebestandens kritiske status, mener Danmarks Naturfredningsforening, at ålen burde være total fredet og, at al fiskeri, både kommercielt og rekreativt, dermed burde være fuldstændig forbudt. Danmarks Naturfredningsforening opfordrer Danmark til at lukke alt fritidsfiskeri efter ål i 2021 og afvikle kommercielt ålefiskeri hurtigst muligt, indtil bestanden er fuldt genoprettet.

Danmarks Naturfredningsforening lægger vægt på, at COVID-19 ikke bliver brugt til at redegøre for, at fiskekvoter overskrider den videnskabelige rådgivning om MSY. Videre anbefaler Danmarks Naturfredningsforening, at der ikke overføres fiskekvoter, som ikke blev fisket i dette år, til næste år, da dette ville repræsentere dobbelt kompensation og udgøre en reel risiko for overfiskeri. I forhold til Brexit tilføjer det endnu et lag af kompleksitet til årets fangstbegrænsningsforhandlinger, da størstedelen af de tilladte fangster af fiskebestande i det nordøstlige Atlanterhav ikke længere er rent EU-ansvar, men skal forhandles mellem EU og Storbritannien. Derfor mener Danmarks Naturfredningsforening, at fiskekvoter, som forhandles med Storbritannien bør følge rådgivning om MSY. Ligeledes bør Storbritannien og EU overholde gældende miljøstandarder, prioritere videnskabsbaseret forvaltning og lovligt forpligte sig til at fiske på eller under det maksimale bæredygtige udbyttegrænser i enhver aftale.

Dansk Amatørfiskerforening er som tidligere i lyset af den alvorlige situation for den europæiske ål enig i, at den påtænkte lukkeperiode fortsættes uanset, at den ifølge foreningen kun har ringe betydning for ophjælpning af ålebestanden. Samtidig henledes opmærksomheden dog på, at Kommissionen i sin evaluering af ålehandlingsplanen af 17. februar 2020 konkluderer, at ambitionsniveauet for implementering af ålehandlingsplanen skal styrkes med øget fokus på ikke-fiskerirelaterede tiltag. Det vil sige bekæmpelse af spærringer, forureninger og andre tab af opvækstområder samt øvrige begrænsninger i den europæiske åls livscyklus. Dansk Amatørfiskerforening finder det hensigtsmæssigt at minde om dette. Dansk Amatørfiskerforening afventer forslaget om havbars.

Dansk Sportsdykker Forbund anerkender, at der kan være behov for baglimit i det rekreative fiskeri efter havbars i det nordøstlige Atlanterhav. Der henstilles dog til, at der afsættes en kvote til det rekreative fiskeri, således at det bliver muligt at hjemtage minimum 2 styk havbars. Hvis den videnskabelige rådgivning kan anbefale en større baglimit, ønsker foreningen naturligvis dette.

Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri Producentorganisation (FSKPO) påpeger problematikken med, at der ingen kontrol er med om udenlandske bomtrawlere i Nordsøen og Skagerrak overholder landingsforpligtigheden. FSKPO vil derfor opfordre til, at der gøres en indsats for at sandsynliggøre at denne del af flåden lever op til landingsforpligtigheden. FSKPO støtter at torsken skal genoprettes, men anerkender ikke de grundlæggende præmisser i planen. Herunder særligt at planen omfatter krogfiskeri, som er et skånsomt fiskeri uden bifangst af fisk under mindstemålet. Derimod stiller FSKPO sig uforstående overfor, at planen ikke omfatter bomtrawlfiskeriet. Derfor ønsker FSKPO, at Danmark understreger at bomtrawlere må omfattes af nordsøplanen samt at kontrollen med bomtrawlerne fiskeri må opprioriteres. FSKPO genkender ikke den positive bestandsvurdering for rødspætter i Nordsøen/Skagerrak, hvorfor FSKPO anbefaler at bestanden analyseres grundigere for at kortlægge, hvorfor fiskerne har svært ved at fange den meget store kvote. I forhold til ål ønsker FSKPO, at Danmark understreger, at der ser ud til at være fremgang for ålebestanden i Danmark. Derudover bør Danmark understrege, at alle lande bør overholde de gældende aftaler om reduktion i fiskeridødeligheden. Ud over gældende ålegenopretningsplaner bør der også i EU ses på andre ting, der kan påvirke ålebestanden. Herunder øgningen i antallet af skarver. FSKPO mener derfor, at Danmark bør understrege, at der skal ses på en reduktion af skarver til bestandsniveauer, der gør det muligt at have både levedygtige bestande af ål og skarver.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at et samlet kompromisforslag kan vedtages med et kvalificeret flertal.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Som generelt princip kan regeringen støtte, at kvoterne for 2021 fastsættes på grundlag af videnskabelig rådgivning, målsætningen om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY) i henhold til den fælles fiskeripolitik samt fastsatte forvaltningsplaner og -strategier.

Det er meget vigtigt, at der snarest fastsættes fiskerimuligheder for hele 2021, for de bestande, der er fælles mellem EU og Norge samt Storbritannien. Det er vigtigt, at der bliver adgang til fiskeri i norsk zone snarest muligt i januar 2021, idet fiskeriet i norsk zone er af stor betydning for danske fiskere.

Regeringen finder, at det er vigtigt, at bestanden af torsk i Nordsøen og Skagerrak genopbygges. Regeringen arbejder i den sammenhæng for, at torskekvoten, i det omfang det er muligt, og inden for rammerne af den biologiske rådgivning og EU's flerårige plan fastlægges på et niveau, der sikrer, at det blandede, demersale fiskeri ikke stopper for tidligt, idet torsk vil indgå som en bifangst i dette fiskeri. Regeringen støtter i den sammenhæng en videreførelse af supplerende tiltag målrettet beskyttelse af torsken med udgangspunkt i de foranstaltninger, som er vedtaget for 2020.

Regeringen støtter, at TAC for torsk i Kattegat fortsat fastsættes som en bifangstkvote på et niveau, som indebærer, at der fortsat kan finde fiskeri sted i Kattegat efter andre arter. Regeringen finder, at det er vigtigt, at der fortsat arbejdes for at genopbygge bestanden med videreførelse af de supplerende foranstaltninger som er vedtaget for 2020, inklusiv projekt med elektronisk monitorering med kamera i Kattegat.

I forhold til rødspætte i Kattegat arbejder regeringen for en stigning i TAC i forhold til Kommissionens forslag inden for rammerne af den videnskabelige rådgivning, som tager højde for at fiskeri efter andre arter kan fortsætte under landingsforpligtelsen.

Regeringen finder det meget vigtigt, at der sikres bedst mulig adgang til fiskeri i norske farvande, særligt i lyset af den nye situation som følge af Brexit. Her vil det være vigtigt, at man i konsultationerne sikrer, at det rette kvotemiks stilles til rådighed til at understøtte et blandet demersalt fiskeri i norsk farvand. Regeringen arbejder for under hensyntagen til den nye situation efter Brexit at optimere de traditionelle fiskerimuligheder efter blandt andet havtaske, lange og ”andre arter” i norsk zone.

Regeringen støtter en videreførelse af de nuværende foranstaltninger for ål.

Regeringen finder det generelt vigtigt, at der i øvrigt findes praktiske løsninger til håndteringen af særlige udfordringer i lyset af landingsforpligtelsen. Det gælder særligt i forhold til bifangster, som er begrænsende for andet fiskeri (”choke-species”), hvor der må findes løsninger, der tager højde for oprettholdelse af relativ stabilitet.

I lyset af de ændrede afsætningsmuligheder for fiskevarer som følge af covid-19, arbejder regeringen for i konkrete begrundede tilfælde at udvide muligheden for at overføre kvote fra i år til næste år i EU-lovgivningen fra de gældende 10 % op til 25 % under hensyntagen til bestandssituationen og den biologiske rådgivning.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg den 10. december 2020, jf. samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 2. december 2020.

Der er oversendt grundnotat om forslaget til Folketingets Europaudvalg den 24. november 2020.

Rådets forhandlingsmandat til Kommissionen om en kommende EU/Storbritannien/Norge fiskeriaftale samt til en opdatering af fiskeriaftalen mellem EU og Norge har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 12 november 2020, jf. samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 4. november 2020.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg.

4. **Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af en partnerskabsaftale og tilhørende protokol om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side,**
Kommissionens forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og midlertidig anvendelse af protokollen om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Den Europæiske Union på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side, og
Kommissionens forslag til Rådets forordning om tildeling af fiskerimuligheder i medfør af protokollen til fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Union på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side
KOM-dokumenter foreligger ikke

Nyt notat.

Resumé

EU og Grønland har forhandlet om indgåelse af en ny bæredygtig fiskeriaftale med en tilhørende protokol. Den nye protokol blev parafet den 11. januar 2021 og fastsætter fiskerimulighederne og den finansielle modydelse vedrørende perioden 1. januar 2021 til 31. december 2024 med mulighed for forlængelse til 2026. Der er overordnet tale om en reduktion af EU's fiskerimuligheder i forhold til den nuværende protokol, hvilket skyldes udvikling af den grønlandske fiskerikapacitet. EU's finansielle godtgørelse til Grønland vil årligt beløbe sig til 16,5 mio. € (ca. 123 mio. kr.). Samtidig er der forudset en større betaling fra rederne. Forslaget har ikke betydning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU. Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021, men ventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Baggrund

Kommissionen forventes at fremlægge forslag vedrørende indgåelse, undertegnelse og midlertidig anvendelse af den nye aftale mellem EU og Grønland om bæredygtigt fiskeri og den tilhørende fiskeriprotokol for perioden fra vedtagelsen og fire år frem med mulighed for forlængelse i yderligere to år. Kommissionen forventes samtidig at fremlægge forslag om tildeling af fiskerimuligheder i medfør af protokollen.

Forslagene forventes fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, i sammenhæng med henholdsvis artikel 218, stk. 5, og artikel 218, stk. 6, litra a og stk. 7 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal. Forslaget til Rådets afgørelse om endelig indgåelse af fiskeripartnerskabsaftalen og den tilhørende protokol kan dog først vedtages efter godkendelse af Europa-Parlamentet.

Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 25. januar 2021, men ventes vedtaget på et kommende rådsmøde.

Formål og indhold

EU og Grønland paraferede den 11. januar 2021 en ny fiskeripartnerskabsaftale og tilhørende fiskeriprotokol mellem EU og Grønland/Danmark. Den nye protokol løber fire år fra den foreløbige anvendelse af protokollen, der sker ved underskrivning med mulighed for forlængelse yderligere to år.

Den nye fiskeripartnerskabsaftale er moderniseret i henhold til EU's fælles fiskeripolitik's eksterne dimension, herunder generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler om bæredygtigt fiskeri, og erstatter den tidligere fiskeripartnerskabsaftale fra 2007.

Ifølge den nye protokol får EU fra 2021 fortsat adgang til at fiske torsk, rødfisk, hellefisk, rejer, lodde og skolæst samt bifangst. I forhold til den nuværende protokol er der tale om en reduktion af fiskerimulighederne. For lodde er Grønland dog forpligtet til at tilbyde EU højst 7,7 % af TAC'en med respekt for en forlods afsat mængde på 25.000 tons afsat til grønlandske fiskere. For rejer (vest) er der tale om status quo 2.600 tons og for rejer (øst) en reduktion med 5% fra 5.100 tons til 4.850 tons. Torsk er øget med 8%, mens kvoter for hellefisk og rødfisk er reduceret med 5-10%. De reducerede fiskerimuligheder skal ses i lyset af den videnskabelige rådgivning for en række af de omfattede bestande sammenholdt med Grønlands egen udnyttelse af fiskerimuligheder.

Danmark råder over 50 % af EU's rejekvote ved Grønland, men i praksis har Danmark hele rejekvoten til rådighed, da Frankrig overfører sin kvote til Danmark. Danmark har 85 % af EU's loddekvote. Andre medlemsstater med fiskeriinteresser i aftalen er blandt andet Tyskland, Sverige og Frankrig. Estland og Polen udviser ligeledes stor interesse i aftalen som følge af mulighederne for at fiske kvoter, der ikke er fuldt udnyttede af de kvoteholdende medlemsstater. EU anvender traditionelt en del af kvoterne fra Grønland i sine bilaterale aftaler med Norge og Færøerne om udveksling af fiskerimuligheder.

EU's årlige finansielle modydelse til Grønland udgør i den nye protokol i alt ca. 16,5 mio. € (ca. 123 mio. kr.). Heraf ydes ca. 13,6 mio. € (ca. 101 mio. kr.) årligt for adgang til fiskerimulighederne og et årligt finansielt bidrag på 2,9 mio. € (ca. 22 mio. kr.) til sektorstøtte til implementering af den grønlandske fiskeripolitik. Hertil kommer en øget betaling fra rederne for fiskerimuligheder, der vil stige løbende over protokollens løbetid.

Til sammenligning indeholdt den hidtidige protokol en årlig finansiell modydelse fra EU til Grønland på i alt ca. 16,1 mio. € (ca. 120 mio. kr.). Heraf ydes ca. 13,2 mio. € (ca. 98 mio. kr.) årligt for adgang til fiskerimulighederne og et årligt finansielt bidrag på 2,9 mio. € (ca. 21,8 mio. kr.) til sektorstøtte til implementering af den grønlandske fiskeripolitik. Desuden var afsat årligt en finansiell reserve på 1,7 mio. € (ca. 13 mio. kr.) til køb af yderligere fiskerimuligheder, der måtte blive aktuelle (dette har ikke været udnyttet under protokollen). Hertil kom rederens betaling for fiskerimuligheder.

Øgningen af den fulde potentielle kompensation til Grønland er således udtryk for en øgning af referencepriserne pr. tons fiskerimuligheder og rederens betaling for fiskerimuligheder på trods af reduktionen af fiskerimuligheder.

Ud over hovedelementerne i den nye fiskeriprotokol vedrørende fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, er der foretaget en række tekniske justeringer i den kommende fiskeripartnerskabsaftale og protokol med henblik på modernisering i henhold til EU's fælles fiskeripolitik. Fiskeripartnerskabsaftalen og protokollen omfatter derudover bestemmelser om fortsat samarbejde og fremme af bæredygtigt fiskeri, herunder samarbejde i videnskabelig sammenhæng og via støttebidraget til gennemførelse af grønlandsk fiskeripolitik.

Evaluering af fiskeriprotokollen 2016-2020

Der er udarbejdet en evalueringsrapport af den eksisterende protokol mellem EU og Grønland. Rapporten er udarbejdet for Kommissionen af uafhængige konsulenter.

Det fremgår af rapporten, at de indikative kvoter, der fremgår af den eksisterende protokol, under de årlige forhandlinger om størrelsen på kvoterne generelt er blevet fulgt. For så vidt angår de danske fiskeriinteresser i protokollen er der dog løbende sket en reduktion af kvoten for rejer ved Østgrønland, idet den biologiske rådgivning anbefalede en nedgang i fiskeriindsatsen. Bestanden ser dog ud til at være i fremgang.

Dele af kvoterne inden for protokollen anvendes i kvoteudveksling med Norge og Færøerne, der sikrer EU-fiskere andre fiskerimuligheder. I henhold til evalueringsrapporten er EU-medlemsstaternes kvoteudnyttelse efter udveksling med Norge og Færøerne på 96% til 98% i de tre år, der er evalueret.

For hver euro, der er investeret fra EU's budget for fiskerimuligheder er der en værdiøgning på 7,61 €, heraf 5,5 € til EU og 1,9 € til Grønland samt 0,2 € til andre parter. Protokollen medvirker til 172 ansættelser på fartøjerne, primært EU-besætningsmedlemmer. På det danske rejefartøj, der fisker ved Grønland, er der ansat grønlandske besætningsmedlemmer og hovedparten af fangsterne landes i Grønland.

I henhold til evalueringsrapporten er fiskeriprotokollen kun delvist effektiv i forhold til at bidrage til bevaring af fiskeressourcer og miljømæssig bæredygtighed i og med, at Grønland sætter visse kvoter højere end anbefalet i den videnskabelige rådgivning. EU's andel af disse kvoter er dog lav, rapportering af fangster og videnskabeligt samarbejde bidrager til øget viden om fiskeriet, flåden er velkontrolleret og der er taget forvaltningstiltag for at begrænse bifangst. Det vurderes, at sektorstøtten er effektiv og bidrager til Grønlands budget for fiskeradministration, kontrol og videnskabelige undersøgelser. Administrationen af EU's fiskerimuligheder er effektiv og sektorstøtten anvendes fuldt ud.

Evalueringsrapporten konkluderer, at fiskeripartnerskabsaftalen og den tilhørende fiskeriprotokol er relevant for EU, idet den giver adgang for EU-fartøjer og støtter videnskabeligt samarbejde og bæredygtig udnyttelse af ressourcerne. Ligeledes vurderes det, at fiskeriprotokollen er relevant for de grønlandske myndigheder i forhold til samarbejde med EU, men at den finansielle fordel i forhold til kompensation for fiskerimuligheder, som kunne fiskes af grønlandske fartøjer, på sigt vil kunne løftes af disse fartøjer.

Overordnet er vurderingen, at den øgede værdi af EU's involvering er høj både for EU og Grønland, særligt i forhold til bæredygtighed, transparens, lighed og national udvikling, hvis man sammenligner med et alternativ med private adgangsftaler til grønlandske farvande. I evalueringsrapporten anbefales det at forhandle en ny fiskeripartnerskabsaftale og tilhørende fiskeriprotokol og der gives en række konkrete anbefalinger blandt andet vedrørende kvoter, prisfastsættelse, transparens vedr. sektorstøtte og opdatering af fiskeripartnerskabsaftalen til en bæredygtig fiskeripartnerskabsaftale i henhold til den fælles fiskeripolitik i lighed med øvrige fiskeripartnerskabsftaler.

I december 2019 gav Rådet forhandlingsmandat til Kommissionen om at føre forhandlinger om en ny fiskeripartnerskabsaftale og tilhørende protokol.

Fiskeripartnerskabsaftalen og den tilhørende protokol mellem EU på den ene side og Grønland/Danmark på den anden side indgås i overensstemmelse med grundforordningen (1380/2013) om den fælles

fiskeripolitik og Rådets konklusioner af 19. marts 2012 om Kommissionens meddelelse af 13. juli 2011 om den eksterne dimension af den fælles fiskeripolitik.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslagene om tildeling af fiskerimuligheder og midlertidig anvendelse.

Forslaget til endelig indgåelse af den nye fiskeripartnerskabsaftale og tilhørende protokol kan imidlertid først vedtages af Rådet efter Europa-Parlamentets godkendelse. Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke. Forslaget behandles i Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg, der er ledende udvalg.

Nærhedsprincippet

Forslagene er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Konsekvenser

Forslagene har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser ud over indvirkningen på EU-budgettet. Størrelsen af fiskeriprotokollens forventede samlede udgift på EU's budget i finansielt modydelse er 99 mio. € (ca. 738 mio. kr.) for hele perioden på 6 år. Danmark betaler ca. 2 % af EU's udgifter, hvilket svarer til en statslig udgift ved protokollen på ca. 2 mio. € (ca. 15 mio. kr.). Den årlige finansielle modydelse kan op- eller nedjusteres som følge af ændringer i fiskerimulighederne inden for aftalens ramme.

Forslagene skønnes ikke at have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

Der kan være tale om erhvervsøkonomiske konsekvenser som følge af reducerede fiskerimuligheder for EU, herunder danske fiskere. Forslaget kan have erhvervsøkonomiske konsekvenser for enkelte danske fiskere afhængig af den årlige fastsættelse af kvoter ud fra de indikative kvoter fastsat i protokollen. Danske fiskere vil desuden skulle betale en højere licensafgift for kvoterne.

En vedtagelse af forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark og EU.

Høring

Sagen har været i skriftlig høring i §5-udvalget (fiskeri). Der er kommet følgende høringssvar:

Danmarks fiskeriforening Producentorganisation (DFPO) og Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) er tilfredse med, at der er indgået en ny fiskeriaftale mellem EU og Grønland. Organisationerne noterer sig dog, at det er erhvervets opfattelse, at aftalen ikke peger i EU's retning. Organisationerne har forståelse for, at Grønland ønsker at udvikle fiskerierhvervet, men den bilaterale aftale burde afspejle en fælles balance, som tager hensyn til begge parter's behov. Organisationerne mener, at denne aftale ensidigt tager hensyn til det grønlandske fiskerierhverv. Særligt er organisationerne skuffede over, at det ikke lykkedes med en højere kvote på rejer i Østgrønland og Vestgrønland. Derfor mener organisationerne, at man fra dansk side under de igangværende forhandlinger mellem EU og Norge og de kommende forhandlinger mellem EU og Færøerne holder igen med at tilbyde rejer. Det vil forværre situationen yderligere. Organisationerne er tilfredse med at lodde indgår i aftalen, men mener dog man burde afsætte større mængder. Organisationerne finder det yderst kritisabelt, at aftalen ikke implementeres straks. Organisationerne understreger behovet for, at aftalen implementeres så hurtigt som muligt, så de danske rejefiskere ikke skal ligge stille unødigt længe. Derfor bør Danmark lægge pres på Kommissionen for at få aftalen implementeret. Organisationerne finder det desuden

stærkt kritisabelt, at EU ikke tillader fartøjer at fiske på en midlertidig licens, mens detaljerne kommer på plads.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Forslagene forventes at opnå støtte fra et kvalificeret flertal af medlemsstater.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen finder, at EU's fiskeripartnerskabsaftale med Grønland og tilhørende protokol er en vigtig aftale både i relation til de fiskerimuligheder, den giver EU's fiskere og i form af aftalens væsentlige bidrag til EU's fiskeriaftaler i Nordatlanten med Norge og Færøerne, hvor kvoter i grønlandske farvande stilles til rådighed af EU til gengæld for fiskerimuligheder i de pågældende tredjelands farvande. Regeringen varetager rigsfællesskabets samlede interesser og lægger vægt på, at der opnås et tilfredsstillende resultat for begge parter.

Regeringen støtter Kommissionens forslag med udgangspunkt i, at de er baseret på følgende principper:

- At der alene må fiskes på et overskud,
- Forbedrede videnskabelige bestandsvurderinger,
- At parterne for vandrende og stærkt vandrende arter skal følge den regionale videnskabelige rådgivning og forvaltningstiltag vedtaget i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer,
- Styrket kontrol, herunder fremme af regionalt samarbejde,
- Størst mulig sikkerhed for, at EU's midler anvendes til de formål, som er opstillet i aftalerne, og
- Størst mulig åbenhed i forbindelse med aftalens indgåelse og evaluering.

Regeringen finder endvidere, at EU-fartøjers eksterne fiskeriaktiviteter bør forvaltes og kontrolleres efter samme standard som inden for EU-farvande, herunder at EU's fiskeriaftaler påviseligt skal understøtte en social og miljømæssigt bæredygtig udvikling.

Regeringen finder, at den nye fiskeripartnerskabsaftale og tilhørende protokol opfylder de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af 19. marts 2012 og er i overensstemmelse med de generelle principper om bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler i forordningen om den fælles fiskeripolitik (grundforordningen).

Desuden er det vigtigt, at der fastsættes en eksklusivitetsklausul, som sikrer, at EU-fartøjer, når der foreligger en fiskeripartnerskabsaftale med et tredjeland, alene kan fiske i det pågældende land inden for rammerne af aftalen og ikke indgå private aftaler om fiskerimuligheder uden for aftalens rammer.

Regeringen arbejder for, at man ved tildelingen af fiskerimuligheder til medlemsstaterne i medfør af fiskeriprotokollen fastholder den hidtidige kvotefordeling mellem medlemsstater, og at danske fiskeriinteresser tilgodeses ved fordeling af tidligere britiske kvoteandele.

Endelig arbejder regeringen for, at forslagene vedtages hurtigst muligt af hensyn til fiskeriet.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Henstilling til at bemyndige Kommissionen til at indlede forhandlinger blev forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 11. oktober 2019 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 14.-15. oktober 2019, jf. samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 3. oktober 2019.

Notatet er ligeledes fremsendt til Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg.